

**Пам'ятайте
про
Україну!**

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 227-4125
З Нью-Йорку: (201) 451-2200
(201) 227-5250
(201) 227-5251

РІК LXXXVI. Ч. 66. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬЮ ЙОРК. СУБОТА, 24-го БЕРЕЗНЯ 1979 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. SATURDAY, MARCH 24, 1979 No. 66. VOL. LXXXVI.

Знайдено матеріали до історії соборності України з 1919 року

Ванкувер (ОУПС). — Під час свого тут перебування, проф. Я. Рудницький знайшов два документи в приватному архіві Ф. Богдана, що торкаються справи соборності України, проголошеної — як відомо — актом злуки 22 січня 1919 року. Обидва документи — це писемка „Міністра Галицьких прав“ Уряду УНР з липня 1919 року; в одному з них, датованому 20 листопада 1919 року подається до відомо „розв'язання Міністерства Галицьких Справ“ за підписом Ів. Топольницького „за Директора Департаменту“. З обох документів зроблено фотокопії для архіву Інституту С. Петлюри при УММАН, залишилися оригінали в збірці Ф. Богдана.

Все ж немає сумніву, що словник Гумецької й співробітників матиме свій вплив на дальший розвиток української лексикології. Багато скористає з нього й „Етимологічний сло-

вник“, підписаного, що досі користувався матеріалом „Історичного словника“ Є. Тимченка. Як відомо, цей словник сконфісковано було в 1930 роках м. ін. і за те, що він обхоплював матеріал Київської Русі. Виданими залишилися тільки слова на букви А — Ж. Публікуючи систематично рік за роком (від 1962 року свій етимологічний словник, підписаний дійшов у 1978 році власне до букви „Ж“. Новий історичний словник допоможе йому, хоча частково продовжувати працю, включаючи його матеріал із XIV — XV ст. За власним матеріалом треба буде так звертатися до словника І. Срезневського, чи інших словників, хоча власне його повинен мати „словник староукраїнської мови“.

Що на цей сумний факт, якого не можна заперечити, скажуть київські кадри від української мови: Белодед, Русанівський, Жлуктенко?

Гарвардський полуденок в Клівленді

Клівленд, Огайо (Комітет ФКУ). — У неділю, 1-го квітня ц. р., в аудиторії церкви св. Володимира — 3425 Маріонкліф, Парма, Огайо, відбудеться святочна, рідина, але одночасно й всегромадська зустріч українців Клівлендської громади, що її господарі того прийняття назвали „Гарвардський Полуденок“.

Імпрезу влаштується з приводу 10-річчя встановлення українських студій в Гарвардському університеті та для підкреслення того радісного факту, що повні жертвенності та ідеалізму зусилля багатьох соток найкращих українських людей, не зважаючи на труднощі та перешкоди, увін-

чалися непроминаючим успіхом: в процесі розвитку української науки створено нову творчу епоху.

Ця зустріч — теж для вислову вдячності та пошанування доброчинців — водержників української науки та для заохоти й мобілізації дальшої підтримки українських студій в Гарварді.

На прийняття загостять небуденні й визначні гості: Надія Світлична — борець за права людини, за права й волю України; академік Омелян Пріцак, світового масштабу вчений, неструдливий творець та керівник Українського Гарварду; ре-

(Закінчення на стор. 5)

„Молода Думка“ виступить у Філадельфії

„Молода Думка“ філія в Асторії під час проби

З нагоди „Міжнародного Року Дитини“, Філадельфійський Музей Мистецтва запросив „Молоду Думку“ дати два концерти в цьому музеї у неділю, 17-го червня ц. р. Ізлучи назустріч гідному заарештованому української пісні у цьому музеї, діти з філій Мангеттуну, Асторії, Йонкерсу і Нью-арку візьмуть участь у цьому виступі.

Програма складатиметься із двох частин — хорова-

го концерту і дитячої опери Недільського „Чарівний Перстень“. Хором диригуватиме Станіслав Косів, при фортепіані Уліта Ольшанська. Сольові пісні опери підготує Надія Мірошніченко, а хореографію займатиметься Рома Чиріама-Богачевська.

Орися Гевка, референтка зовнішніх зв'язків 98-го відділу СУА в Філадельфії постаралась про цей виступ „Молодої Думки“.

У Мюнхені появилася книжка „Поезія з-за колючих дротів“

Мюнхен. — Тут із видавництва „Шлях перемоги“, минулого року надруковано книжку п. з. „Поезія з-за колючих дротів“ — слово репресованих Московією українських поетів із передмовою д-ра Степана Галама, який, між іншими, так класифікує твори в цій збірці: „Ніби велике мережане намисто, так ця збірка творів з-за колючих дротів проминься сяйвом мистецьких образів, що віддзеркалюють невичерпне багатство переживань переслідуваних в'язнів, сповнених ніжного чуття, туги за рідним, за друзями, прагнення захитати вільно, достойно, чесно та по-людськи“.

У цій 183-сторінковій збірці поезій, на обкладинці якої є ілюстрація Шевченківського вітражу у вес-

тиболі Київського університету ім. Шевченка (згодом знищеного совєтською владою), що його в 1964 році виготовила Алла Горська, разом із Панасом Заливахом, Людмилою Семівиною та Галею Севрук, знаходиться також 12 світлин творців „з-за колючих дротів“. Біля окремих збірок поезій — поруч подано біографії таких поетів, як: Валентина Мороза, Івана Світличного, Євгена Сверстюка, Василя Стуса, Ірини Сеник, Стефана Шабатури, Зіновія Красівського, Олександра Різнікова, Михайла Осадчого, Михайла Масюка, Михайла Луцька, Остапа Невідомого. Крім цього накреслено дві силуетки мистців цієї доби — Панаса Заливаха та Алли Горської.

Тайван відмовляється від розмов з Китаєм щодо участі в Олімпіаді

Льозанна, Швейцарія. — Представники Олімпійського комітету на Тайвані відмовилися від зустрічі з представниками спортивного союзу Китайської Народної Республіки в справі спільної участі у XXII-й Олімпіаді, яка має відбутися в Совєтському Союзі в липні 1980-го року.

Таку зустріч був запланував голова Міжнародного Олімпійського Комітету (МОК) лорд Кілланін з метою знайти компромісову розв'язку складного питання участі Тайвану і КНР в Олімпійських Ігрищах. Раніше представники Олімпійського комітету на Тайвані були дали згоду на таку зустріч, однак урядові чиновники Тайвану заборонили їм брати участь у будь-яких розмовах з представниками КНР.

Комплікації в цій справі виникли після того, як КНР висловила бажання відновити своє членство в Міжнародному Олімпійському Комітеті та взяти участь в Олімпіаді в 1980 році. Комуністичний Китай був членом МОК-у від 1954 до 1958 року, але в

Олімпійських Ігрищах участі не брав. Тайван виступає під своєю офіційною назвою Республіки Китаю, що підтвердило 6 існування „двох Китаїв“. На це не погоджуються представники спортивного союзу КНР, запропонувавши, щоб спортивці Тайвану виступали в рядях дружини КНР. Цю пропозицію тайванці відкинули, поставивши МОК у дуже скрутну ситуацію, як це підтвердив лорд Кілланін, який планує передати цю справу під розгляд виконавчого комітету МОК. Існують можливості виключення Тайвану з МОК-у, або принаймні домагань, щоб ця країна виступала під іншою назвою. Деякі члени МОК-у можуть вказувати на прецедент виключення Тайвану з ОН з хвилісної допущення КНР і на зрівняння дипломатичних зв'язків ЗСА з Тайваном після визнання КНР і встановлення дипломатичних зв'язків з Пекіном.

У 1976 році уряд Канади не допустив тайванської олімпійської екіпи на свою територію, зрівнявши раніше дипломатичні зв'язки з Тайваном.

УНСоюз заангажував Василя Даньку на пост керівника продажу забезпечення

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу повідомляє, що успішно закінчено переговори в справі заангажування повноваженого професійного керівника продажу забезпечення. Д-р Іван О. Фісик, головний представник УНСоюзу, інформує, що на цей пост заангажовано п. Василя Даньку, який перебрав свої функції з 1-м березня цього року.

Василь Данько, який мешкає в Юніоні, Н. Дж., раніше займав відповідальні пости в одній із комерційних забезпечувальних компаній, наприклад, був асистентом директивного директора цієї комерційної компанії і зараховувався до найкращих агентів того підприємства.

Він у 1976-му, 1977-му та 1978-му роках належав до Групи Крайових Провідників, до якої входять тільки ті працівники забезпечувальних підприємств, які продовж одного року продали забезпечення принаймні на вартість одного мільйона доларів. У листопаді 1978-го року він був найбільш видатним працівником його компанії в цілому стейті Нью Джерсі, а також асистентом першого і другого з черги найкращих директів в 1976-му і 1977-му роках. Він теж був єдиним в його агенції, якого зараховано до 10-ох найкращих працівників відділу в кампанії продажу забезпечення його підприємством.

Василь Данько належить до української родини, яка

Василь Данько

мас за собою довгу історію активної діяльності серед української громади, зокрема в нашому УН Союзі. Його дідо Мирон Данько та дядько його батьків, Андрій Барич, заснували 213-й Відділ УН Союзу в Байоні, Н. Дж. Ціла родина Василя Даньки — це члени УНСоюзу. Його батько, св. п. Володимир Данько, та стрийко Олександр Данько були активними членами Ліги Української Молоді Північної Америки, займаючи в ній відповідальні пости, а сам Василь Данько під сучасною пору є президентом Ліги Української Молоді стейту Нью Джерсі.

На своєму новому пості керівника продажу забезпечення УНСоюзу п. Василь Данько, базуючись на своєму досвіді, зорганізує нову групу професійних продавців забезпечення і сам дасть їм приклад, особисто продаючи продовж цього року

(Закінчення на стор. 5)

Появились позитивні відгуки на виступ Надії Світличної в Канаді

Вінніпег, Кан. (КУК). — Виступ Надії Світличної на Пресовій Конференції, що його влаштувала Центральна КУК 2-го березня ц. р. у Вінніпезі, був широко коментований в англомовній пресі, радіо і на 3-ох телевізійних програмах.

Рівночасно появились ширші відомлення в етнічному тижневику „Час“ і в жидівському тижневику „Вестерн Джуріш Нью“, які з найбільшою прихильністю і повним признанням висловились про змагання українців в обороні їх людських і національних прав і вольностей.

У польському тижневику, між іншим, сказано: „Як близькою для нас є ця скромна українська жінка, жінка великого серця, неви-

черпаної енергії, незламного характеру, великої сили впливу на інших... Надія Світлична, жінка з волею лицаря і рівночасно візир правдивої людини...“

А головна редакторка жидівського тижневика Павлина Ессерс так закінчила свою довгу статтю: „Надя викликала серед нас не лише глибоке співчуття до неї, але рівночасно зміцнила наше почуття солідарності з тією лицарською жінкою, і з тисячами подібних мужичин і жінок, які серед найтрудніших переслідувань не перестають виступати в обороні людських прав і права на людське достоїнство. Хай побіда буде з ними в скорому часі, щоб вони могли захити в більш мирному світі“.

В ІТАЛІЇ ЗАТВЕРДЖЕНО НОВИЙ УРЯД

Рим, Італія. — Президент Італії Сандро Пертіні затвердив в середу, 21-го березня, новий коаліційний уряд, що його сформував колишній прем'єр-міністр Джуліо Андреотті з членів трьох партій. Однак політичні аналітики вважають, що цей уряд не вдержиться довго, бо ці три партії становлять меншість у парламенті.

До нового уряду входять члени Християнсько-демократичної, Республіканської і Соціал-демократичної партій. До Більшості у Палаті Депутатів цим партіям бракує 25 голосів. Уряд може вдержатися при владі тільки тоді, коли його підтриматимуть члени Соціалістичної і Комуністичної партій, або коли вони принаймні здержаться від голосування. Як відомо, відмова Андреотті включити комуністів в кабінет привела до

упадку попередній уряд, у наслідок чого Андреотті був зрештучений минулого січня. Він тепер став п'ятим раз прем'єр-міністром Італії, а уряд, що він його сформував — це 37-й від часу закінчення Другої світової війни.

Політичні спостерігачі вважають, що якщо теперішній уряд Італії не вдержиться при владі, президент Пертіні розв'яже парламент на початок червня цього року. В цей сам час мають відбутися вибори до Європейського парламенту, що було б на руку правим і центристським партіям Італії. З уваги на це, комуністи і соціалісти, які не бажають нових виборів в цей час можуть зволікати, підтримуючи якийсь час теперішній коаліційний уряд Андреотті.

Президент Ємену проголосив зміни в кабінеті

Багдад, Ірак. — У наслідок перемір'я поміж Єменом і Південним Єменом та запланованих розмов в справі об'єднання цих двох країн Арабського півострова, президент Ємену Алі Абдуллах Салех проголосив зміни в кабінеті на трьох постах.

Згідно з повідомленням пресового агентства Іраку, президент Салех замінив міністрів закордонних справ, фінансів і внутрішніх справ. Крім того, він планує ряд змін серед державних міністрів.

Згідно з умовами пере-

мир'я, що його встановила Арабська Ліга, президент Салех має зустрітись з президентом Південного Ємену Абдель Ізмаїлем Фатахом в Куейті в середу, 28-го березня, для розглядення можливостей об'єднання цих двох країн. Як відомо, уряд Ємену є прозахідної орієнтації, а Південний Ємен — прокомуністичний. Різні спроби дійти до згоди та об'єднання за минулих десяти років не мали успіху, тому й тепер політичні аналітики задивляються скептично на цю чергову спробу.

В Афганістані повстанці відтіяли місто Герат

Равальпінді, Пакистан. — Мусульманські повстанці, які від кількох місяців ведуть збройну боротьбу проти прокомуністичного режиму Афганістану, відтіяли місто Герат у західній частині цієї країни і послапили свою активність у 15-ох з усіх 28 провінцій.

У середу, 21-го березня, уряд Афганістану повідомив всі закордонні амбасад, що комунікація з Ге-

ратом перервана. Речники деяких амбасад заявили, що їм невідомо доля чужинців в Гераті, де в одному із шпиталів є затримані американські лікарі й медсестри.

Речники повстанських груп, які перебувають в екзилі, заявили, що одна сотня вояків відмовилась від боротьби з повстанцями, солідаризуючись з ними.

Молоді люди знову очолили Управу Відділу УККА в Пассейк-Берген

Пассейк (О. П.). — У неділю, 4-го березня ц. р., тут відбулись Загальні Збори Відділу УККА Пассейк-Берген. Збори відкрив голова Відділу адв. К. Ваньо, а провадила ними Президія у такому складі: д-р М. Бих — голова, О. Порохняк — секретарка. До президії попросило почесну голову М. Стефанів.

Голова Зборів привітав присутніх, попросив вшанувати пам'ять померлих членів УККА. Після ствердження правосильності та порядку Зборів і відчитання протоколу з попередніх Загальних Зборів перейшло до звітування, з якого довідуюсь про працю Місцевого Відділу УККА.

До програм у національних академіях Управа старалася включати молодь. Попроважено широку протестатійну кампанію проти видрукованих російською мовою брошур на господарську виставку в Києві; Уряджено зустріч громадянства з кандидатами до управи Кліфону; переведено інформативне симпозиум про соціальне забезпечення, стейтвий та місцеві програми для старшого громадянства; влаштовано політичний панель; зорганізовано демонстрацію для вшанування 45-ї річниці голоду в Україні; спонзоровано прогулянку для учнів Школи Українознавства; членство брало участь в Конгресі СКВУ. В річницю Січневих Святку-

вань члени Відділу брали участь у підписанні резолюції та внісши пропори у Трентоні, Кліфтоні, Пассейку та Патерсоні. Щоб забезпечити вигідне приміщення для Школи Українознавства відбуть декілька засідань із Радою Освіти Пассейку.

По уділенні абсолютної одностайності обрано таку Управу: голова — адв. К. Ваньо, заступник голови — І. Струж; члени Управи, які розподілять функції: Л. Остап'як, Г. Максимюк, Х. Бук, Р. Галабурда. Контрольна комісія: І. Буртик, О. Площанська, В. Андрух; Збірники УНФ: І. Бліха, В. Марушак, Ф. Гурин, С. Покора та М. Савчин.

У змістовному слові новообраній голові адв. К. Ваньо подякували за довіру, просив піддержувати Управу у їхній праці, бо в них ще замало громадсько-господарського досвіду.

Ми, як громада, повинні почуватися до морального обов'язку ім домагати та служити порадками. Наша громада може бути гордою, має бо запоруку, що в майбутньому опорожені нами пости займе молодше покоління, яке вже в минулих двох каденціях виявило бажання, охоту та енергію продовжувати працю для добра української справи.

Збори звернули увагу на незадовільне число платників УНФ-ду. Схвалено (Закінчення на стор. 5)

ОЛЕСЬ БЕРДНИК ПІД АРЕШТОМ...НИЩАТЬ УКРАЇНСЬКУ КУЛЬТУРНУ СПАДЩИНУ

Нью Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — З України прийшла вістка, яка потверджує підозри західних кореспондентів про те, що на початку цього місяця арештовано українського письменника, члена Української громадської групи сприяння виконанню Гельсінкських угод, Олесь Бердника.

Олесь Бердник народився 25-го листопада 1927 року в Херсонській області, брав участь у Другій світовій війні. В роках 1945-1949 він студіював театральне мистецтво в Інституті ім. Івана Франка в Києві і працював актором в українських театрах. В 1949 - 1955 роках його ув'язнено в концтаборі.

Після звільнення почав друкувати свої твори. В 1972 році його позбавили членства в Спілці письменників України за його громадську діяльність і за ухили від принципів т. зв. соціалістичного реалізму в літературі.

У 1977 році Бердник став одним із основоположників Української громадської групи сприяння виконанню Гельсінкських угод, підписував документи Групи. Його викликали як свідка на процесі членів Групи, які сьогодні знаходяться в ув'язненні.

Олесь Бердник є теж основним Раді української духовної революції та Ін-

Олесь Берник

ціативної ради альтернативної сволочи.

Надішли також інформації, що на протязі місяців серпня і вересня 1978 року у Львівській консерваторії, при вулиці Степана Бойка ч. 5, спалено унікальні архівні документи українського музичного мистецтва. Робились це під предтекстом інвентаризації архіву консерваторії. Це не вперше органи КГБ нищать документи нашої історичної спадщини. Як відомо, в травні 1964 року спалили в Києві близько 600 тисяч архівних матеріалів та книжок Академії Наук УРСР.

А ще в 1963 році у Львові спеціальними апаратами для нищення друкованих матеріалів зліквідували архів і бібліотеку костела Єзуїтів, де було теж чимало українського книжкового фонду.

УКРАЇНСЬКИЙ ПАТРІОТ УВ'ЯЗНЕНИЙ НА ТРИ РОКИ

(УЦС). — Василь Овсієнко — це 30-річний філолог і колишній політичний в'язень, засуджений на 3 роки у таборі особливо-суворого режиму за „спротив міліції“. Суд над ним відбувся у Радомішлі, Житомирська область, 7 та 8 лютого ц. р. Він був відкритий лише першого дня, і на залу суду допущено декілька родичів Овсієнка. Другого дня суд був закритий; родичів на залу не допустили і того ж дня винесено вирок.

Овсієнка заарештували після того, як його відідало двоє українських діячів, родичів українських політичних в'язнів. Знаємо лише, що один є членом української групи нескорених, а друга особа — це сестра українського політичного в'язня. КГБ обвинувачує Овсієнка у тому, що він начебто поставив спротив агентам, які переводили обшук його та його приятелів. Овсієнко відкинув це обвинувачення. Навпаки існують докази, що Овсієнко взагалі не робив ніякого спротиву і що справжня причина його переслідування, це його зв'язки з членами Української групи Гельсінкської угоди та з політичними в'язнями УССР.

Василь Овсієнко закінчив український відділ філологічного факультету Київського університету у 1972 році. Це вже його другий арешт за останні сім років. Вперше він був заарештований 5-го березня 1973 року на основі оскарження „антисоветської агітації й пропаганди“ (Стаття 62 карного кодексу УССР). Київський обласний суд засудив його на 4 роки таборів особливо-суворого режиму у Мордовії. Овсієнка заарештували в зв'язку зі справою двоє українських філософів, Василя Лісового та Євгена Пронюка, яких заарештовано у липні 1972 р. Всі троє були засуджені у листопаді 1973 року.

Овсієнко продовжував бути активним на протязі свого чотирирічного ув'язнення у мордовських таборах. Він брав участь 22-го лютого 1974 року у відомому голодівці, що мала за ціль визнання статусу політичних в'язнів. Овсієнко так само брав участь у демонстрації-голодівці 8-го березня 1975 року, що була організованою вимогою звільнення українських жінок-політв'язнів з нагоди Міжнародного Року Жінки.

У грудні 1976 року він узяв участь у груповому заклику до Президії Верховного Совєта Вірменської ССР з підтримкою вимог вірменських політичних в'язнів щодо легалізації

(Закінчення на стор. 5)

„Гідний наслідник“ Галана

Як інформує „Літературна Україна“ останньою появилось кілька памфлетів, а поміж ними книжка „Геналогія запроданства“, автор якої Леонід Гамольський перейняв від Галана — „розвинування наших ідейних ворогів“. У цій книжці, присвяченій Я. Галанові, як пише газета, — „простежеш генеалогію запроданства коньоктурників із закордонного українського буржуазного болюта, сіоністських маріонеток і фарисеїв та інших політичних покійників“. „Літературна Україна“ це загалом й інші памфлети, але поміж ними, один із цікавіших — це памфлет „Дисидентів: анфас і профіль“. Далше в газеті написано,

що Л. Гамольський відідав „винявний-трудовий заклад“, у якому, як зазначає автор, — „відбувають покарання злочинці за свою антирадянську ворожу діяльність“. М. Гамольський у цьому памфлеті пише, що там, мовляв, „перебувають ті, „кого в капіталістичному світі пропаганда підносила до рівня „апостолів свободи“, „національних вождів“ тощо. Виданництво „Промінь“, з якого вийшли також і згадані памфлети, вже на протязі кількох років друкує ці „публіцистичні“ твори, — „спрямовані проти наклепників і фальсифікаторів нашої дійсності, ворогів нашої і прогресу“. — підкреслює „Літературна Україна“.

Совєтські „аматори“

У 1896-му році в Афінах, Греція, відбувалися перші модерні Олімпійські Ігрища, завдяки старанням французького барона П'єра де Кубертена, який вважав, що ці ігрища сприятимуть до кращих міжнародних відносин, бо в них братимуть участь замилувані спортом молоді люди-аматори з різних країн світу. Барон Кубертен підкреслював, що в цих Ігрищах повинні змагатися тільки спортивні-аматори, так як це було в старовинних грецьких Олімпіадах.

Проте, мрії і плани Кубертена до великої міри не сповнились. Олімпійські Ігрища тепер не дуже сприяють міжнародній приязні, бо на них панує атмосфера надто гострої конкуренції, і то не тільки між поодинокими змагунами, але і цілими спортивними дружинами окремих країн. Також доходить до таких трагедій, як вбивство ізраїльських змагунів арабськими партизанами в 1972-му році в Мюнхені. Крім того, в гру входять також такі політичні аспекти, як бойкот Олімпіади в Монреалі в 1976-му році рядом африканських країн чи недопущення до участі в ній Національного Китаю (Тайвану).

Дійшло і до того, що в Олімпійських Ігрищах беруть участь не тільки спортивні-аматори, як це передбачують і приписують олімпійські правила. Явна політизація Олімпійських Ігрищ, як і те, що в них негально беруть участь спортивні-професіонали, наступили після того, коли до тих Ігрищ в 1952-му році вперше приступив Совєтський Союз.

Не зважаючи на те, що вже давно відомо, що всі спортовці із Совєтського Союзу та інших комуністичних держав, які беруть участь в Олімпіадах, — це ніякі аматори, а знамениті плачені професіонали, то Міжнародний Олімпійський Комітет (МОК) не тільки не забороняє совєтським спортсменам брати участі в цих Ігрищах, але і літні Олімпійські Ігрища в 1980-му році відбуватимуться саме в Москві.

Недавні емігранти із Совєтського Союзу, як теж закінчили кореспондентів, які акредитовані в СССР, подають точні інформації про те, скільки грошей одержують ці совєтські „аматори“, в яких люксових помешканнях вони живуть і які мають додаткові привілеї. В час, коли пересічна місячна заробітна плата кваліфікованого совєтського робітника виносить біля 120-130 рублів, то більшість совєтських атлетів, які здобули медалі на міжнародних змаганнях, одержують понад 450 рублів на місяць, безкоштовні помешкання, мають право користуватися урядовими автомобілями, одержують багато кашу і їжу та одяг, ніж пересічний совєтський громадянин, та мають багато інших привілеїв. За встановлення нового світового рекорду совєтський атлет чи атлетка одержує понад 1.000 рублів спеціальної додаткової винагороди, як теж інші привілеї.

Отже, нічого дивного, що під час Олімпійських Ігрищ в Монреалі в 1976-му році, як теж у Мюнхені в 1972-му році, совєтські спортсменів, як рівног атлетів з інших комуністичних країн, зокрема Східної Німеччини, досягнули значні перемоги і подібних вислідів можна сподіватися на Ігрищах в Москві в 1980-му році, бо в дійсності комуністичні спортсменів не є аматори, а професіоналісти, деякі з яких підібрали і вишкочили урядовими тренерами з дитинства. Тоді, коли спортсменів із США, Канади, Британії та інших країн Заходу вправляють свій рід спорту після годин праці і за це не дістають жадної грошової винагороди, найвище надіючись, що здобуття медалі на Олімпіаді допоможе їм одержати кашу працюю, то совєтські та інші комуністичні спортсменів по фаху є „професійними атлетами“.

Як професіоналістів, Міжнародний Олімпійський Комітет не повинен допускати совєтських та інших комуністичних атлетів до участі в Олімпійських Ігрищах. Однак, МОК не тільки закриває очі на порушення Совєтським Союзом та іншими комуністичними державами цього основного правила Олімпійських Ігрищ, але погоджується на те, щоб ці Ігрища в 1980-му році відбувалися в Москві. Це дійсно глум над чріями і цілями барона П'єра де Кубертена, батька модерних Олімпійських Ігрищ.

М. Стиранка

ПОЛІТИЧТІ ПРОСПЕКТИ НА МАЙБУТНЄ

Звичайно, не думаємо займатися політичними воєнними про те, як в майбутньому розвиватимуться далі події в світі. Проте, беручи до уваги останні політичні події, зокрема китайсько-в'єтнамський конфлікт, хочемо вказати на можливості подальшого посилення тих розвиткових тенденцій на форумі міжнародної політики, які вже почали були набирати контури ще до вибуху цього конфлікту, а сьогодні це виразніше зарисовуються.

Загальною нам відомо, що ще донедавна існував своєрідний „клясичний“ двополіс світу на два табори — капіталістичний з США на чолі та комуністичний з СССР на чолі. Проте, з утвердженням внутрішніх конфліктів в комуністичному таборі, зокрема з загостренням китайсько-совєтського конфлікту, комуністичний табір перестав бути якоюсь спаяною цілістю й таким чином ціла конструкція, на якій перелусилися побудована американська політика (в'єтнамська війна була війною проти комуністичної світової безпеки) — взяла в лоб. Це втретє зрозуміли американські політики й наслідком того ще за часів Ніксона прийшло до американсько-китайського наближення завершеного вікні не тільки на зв'язанні дипломатичних стосунків, а й реальними перспективами політичної та економічної співпраці.

На перший погляд здавалося, що „каральна на експедиція“ китайців до В'єтнаму творитиме перешкоду для дальших стосунків між Америкою та Китаєм. Не тільки США, а й решта західного світу вважали це виявом китайської агресії в Азії, хоч насправді за засудженням цієї агресії скривався радше страх перед можливістю світових комплікацій на випадок вимішання в цей конфлікт СССР. Швидко, однак, виявилось, що Москва має куди більший страх перед такими світовими комплікаціями, ніж Захід, чим вона виявила на ділі свою слабкість. Загальною ж було відомо, що китайський удар по В'єтнаму був скерований передусім проти СССР, як справника політичних інтриг на азійському терені, скерованих проти Китаю.

Немає отже жадного сумніву, що останній конфлікт в Азії змінив позиції Китаю, і то не тільки в Азії, а й на форумі міжнародної політики. Повільно у свідомість західних політиків просякати переконання, що не Китай, а СССР є, не зважаючи на всю свою воєнну техніку, „паперовим тигром“, що СССР не піде на безпосередню війну не тільки проти Китаю, а й тим більше проти Заходу, що уся його воєнно-агресивна політика є тільки засобом шантажу. Це в свою чергу матиме такий наслідок, що за всякою правдоподібністю, в недалекому майбутньому прийде до повної перебудови політичної констеляції в світі.

Зміщення позицій Китаю як антисовєтського чинника безумовно приведе до посилення західної господарської допомоги для нього й затиснення економічної та політичної співпраці між ним та Заходом. Якщо Китаєві справді вдасться протягом наступних 20 років провести план модернізації свого господарського життя, його роль як одного з найважливіших політичних чинників не тільки на терені Азії, але в рамках світової політики ставатиме шораз більшою.

Не треба при тому забувати, що основою сучасної китайської міжнародної політики є формування антисовєтського блоку з метою ліквідації цієї імперії. Якщо ще хтось мав сумніви про такий характер китайської політики, якщо ще хтось думав, що існують можливості зговорення обох комуністичних великодержав саме на базі комуністичної ідеології — сьогодні мусить ствердити, що це неможливо. А неможливе тому, бо головну роль в китайсько-совєтському конфлікті відіграє не ідеологія, а національні інтереси. Китай, як і інші комуністичні країни (в тому й сателіти) є загрозливим совєтському гегемонію й проти цієї загрози він успішно почав оборонятися. При тому китайські комуністичні керівники з усією ясністю знають собі сьогодні справу, що совєтська загроза існуватиме для них доти, доки існує імперія. Логічним висновком такого розумування — було і є творення світового блоку, скерованого на ліквідацію совєтсько-російської імперії.

Таким чином Китай став сьогодні форпостом антисовєтизму у світі і його роль як такого форпосту ще посилюється тепер після китайсько-в'єтнамського конфлікту. Це безумовно матиме великий вплив на дальший розвиток політики Заходу, зокрема Америки. Незважаючи на усье західний опортунізм, а в Заході також наростає повільно „свідомість, що справжній мир і стабілізація міжнародних стосунків можливі тільки тоді, коли СССР як агресивно-гегемонна сила, як сила, що починаючи з другої світової війни, є справжнім джерелом неспокою в світі“.

Відома, що викладачами і вихователями в духовних школах колишньої царської Росії, як рівног настоятелями по монастирях, були люди дбайливо перевірені у їх відданості казковим трьом китам: „православію, самодержавію і общерусской народності“. Само собою розуміється, що такі вихователі доклали найбільших зусиль, щоб припроручити їм молодь також виховати в дусі вищезгаданих принципів та зробити з неї не тільки відданих служителів православної церкви, але й вірних слуг царського трону та мішної підпорою загнаною феодалного устрою. Отже автор „Спогадів“ народився і ріс на українській землі, серед українських людей, але свій національний світогляд виробляв під впливом „общерусских людей“ таких, як архієпископ Феофан, сп. Симон, архим. Олександр, о. Улович та багато інших. Такими людьми з „общерусским“ світоглядом, за нечисленними іншими винятками, було заповнене все т. зв. „духовне ведомство“ і тому, читаючи „Спогади“ о. Сагайдаківського, годі заперити хоч би найменший натяк про справу українського національного відродження, про його хоч би випадкову зустріч чи знайомство з кимнебудь зі свідомих українців ані в Лубках, ані в Полтаві, ані на рідній йому Волині. Ні єдиним рядком він не зраджує свого зацікавлення історією України, українською літературою. Маючи велике зацікавлення церковним співом, він у зв'язку з тим, кілька разів згадує про мутацію свого голосу, але про важливіший процес, так би мовити, про мутацію національну, тобто визволення від чужоземної напелателі, про своє національне українське усвідомлення ані одного слова, ані найменшого натяку.

Не зайвим буде згадати про діяльність о. Сагайдаківського в с. Жабче на Лучині, що стало місцем боротьби православних зі своїми ж односельчанами — новонаверненими на „унію східного обряду“ за право

С. В. Федоренко

і П. Малар

„ЗА ПРАВИЛЬНИЙ ПІДХІД ДО ЛІТЕРАТУРИ“

[1]

У „Свободі“ з 15-го і 16-го лютого ц. р. була надрукована стаття п. Володимир Барагури п. з. „За правильний підхід до літератури“, в якій автор критикує шкільний підручник „Хрестоматії з української літератури XX сторіччя“ та упорядників його, авторів цієї відповіді.

Рецензент, якому вільно критикувати книжку, не вважає, на жаль, друкарських помилок, дарма що сам падає їх жертвою, як ось перероблення прізвища „Федоренка“ на „Феленка“, а закладає упорядників „Хрестоматії“ також такі провини, які аж ніяк ними не спричинені.

Заголовок статті рецензента: „За правильний підхід до літератури“ — а хто його посідає? Рецензент також твердить — „Хрестоматія“, на жаль не оправдала сподівань — „чи-іх? Для упорядників „Хрестоматії“ найважливіша оцінка видавця — Шкільної Ради при УКА.

Кожному вільно мати свій „підхід до літератури“, але не вільно твердити, що цей підхід абсолютно вірний! Кожному вільно мати свої сподівання по відношенню чогось, але не твердити, що ці сподівання когось зобов'язують.

Про наявність коректорських недоліків у друку „Хрестоматії“ упорядники самі повідомили (див. „Хрестоматія з української літератури XX сторіччя“ у „Свободі“ з 30-го грудня м. р.). Отже, коректорські недоліки не відносяться до упорядників „Хрестоматії“, мовно-стилістичних чи правописних рецензент не вказує в мові упорядників, а в мові авторів, творів яких уміщені в „Хрестоматії“, є тільки відхилення від сучасних нормативів та виправляти мову будь-якого автора не належить до компетенції упорядників „Хрестоматії“. Про „різні методологічні, дидактично-методичні“ помилки також не будемо говорити, п. Барагура їх не вказує, а на питання методології спинимось.

Рецензент пише: „Досі в „Свободі“ появилася на що книгу дві рецензії: стримано-прихильна, але з прихованими застереженнями оцінка Ігоря Гурина „А лежачий камінь так зрушений“... (27-го грудня 1978) і оборонно-похвальна самих упорядників „Методичні зауваги до „Хрестоматії з української літератури XX сторіччя“ (30-го грудня 1978)“.

Оборонно-похвальної рецензії „самих упорядників“ не існує в природі. У „Свободі“ за вказане число була надрукована тільки методична стаття — „Методичні зауваги...“, в

якій подано поради вчителям щодо користування „Хрестоматією“, виправлення помилок, що змінюють зміст, зауваження про потребу виправити недоліки тощо.

Рецензент пише: „Вже сам заголовок поданий неправильно: повинно бути — „Хрестоматія української літератури“... (без „з“), при чому на обкладинці подано... „XX-сторіччя“, а на головному листку... „XX-сторіччя“. Очевидно, що зле, коли на обкладинці подано „сторіччя“, а на внутрішній титульній сторінці — „сторіччя“, але ж це один із друкарських недоліків (у переплетні, між іншим, згублено напис до обкладинки, там її зроблено без упорядників, про це знає власник друкарні), але ж названі слова є тільки локсичні дублетні й декваліфікувати підручник не дають підстави. Адже у статті рецензента багато помилок, зокрема стилістичних. Ось — скрізь є там „XX-сторіччя“, а це може породжувати різні сумніви.

Рецензент також критикує і питання граматики української мови, бо робить закид, що в заголовку „Хрестоматії“ зайвий прийменник „з“ — безпідставний.

У статті п. Барагури слова антологія, хрестоматія, вибірка є іменники одного ряду, з ними можливі синтаксичні конструкції, коли ці слова керують іменником — безпосередньо й посередньо (з прийменником). Можливість безпосереднього чи посереднього керування залежить від керування іменника. Отже конструкція — антологія поезії, вибірка поезії — вистачальні; але конструкція хрестоматія літератури є невиспівна! Це саме буде й у конструкції антологія літератури, вибірка літератури — вони логічно неповні. Мало що допоможе тут і модифікація конструкції означенням: антологія української літератури, вибірка української літератури, хоча з погляду граматики ці конструкції правильні. В кожній мові логіка переважає над граматикою. Ото логіку відмінності у поданих прикладах викликає логічна відмінність об'єктів керування: поезія — поняття часткове, поняття виду, а література — поняття роду. Заголовок „Хрестоматія“ говорить не загально про літературу (українську), а про частину її, обмежену терміном часу! Вживання прийменника „з“ в синтаксичній структурі заголовку „Хрестоматії“ потрібне, щоб надати об'єктові керування поняття конкретності, бо цього вимагає логіка.

Грамаітична конструкція заголовку також не є хибна, бо при керуванні родовий об'єкт конкретності вимагає прийменника „з“, приклад — „Вино з троянд“ (В. Симоненко). Правильно також уживається прийменник „з“ в інших виданнях: „Хрестоматія з української літератури“, упор. В. С. Білова, В-во Львівського університету, 1966; К. Кисілевський, „Хрестоматія з української літератури для шкіл і курсів українства“, 1961 і 1962; Олександр Копач, „Хрестоматія з нової української літератури“, 1970 (до речі, чому ж п. Барагура не писав раніше, що заголовки двох останніх підручників „подані неправильно“?).

Ще одне помилкове твердження. Пан Барагура закидає упорядникам „Хрестоматії“, що вони взяли хибний критерій упорядкування підручника і посилається на рецензію д-ра Гурина „А лежачий камінь так зрушений“. Подіємо п. Барагури цитату дослівно: „Маючи на увазі, що періодизація процесу вивчення літератури за стилями та напрямками, це явище відносне, автори вибрали хронологічну періодизацію, яка теж є умовною“. А ось як пише І. Гурина: „Маючи на увазі, що періодизація процесу вивчення літератури за стилями та напрямками — явище відносне: автори вибрали хронологічну періодизацію (яка також є умовною) для полегшення розуміння українського літературного процесу XX ст.“.

„Це велика різниця між дійсним текстом п. Гурина і цитатою п. Барагури. Рецензент Гурина не заперечує застосованої в „Хрестоматії“ періодизації, а схвалює, позитивно приймає її, а свої міркування, які п. Барагура обирає, поставивши крапку, закінчує підкресленням методичного значення періодизації, застосованої в „Хрестоматії“: „Цей методичний підхід якраз і заслуговує на окрему увагу, бо він уможливило вигідне користування підручником як для вчителів, так і для учнів“.

Рецензент Барагура пише про що періодизацію, що упорядники „...не могли рішитися, який критерій взяти?“, „вирішили найменш відповідний і дошкільний — механічно-шукляково хронологічний, перемішаний з територіальним, історико-політичним, мартирологічно-богословним“. Складається враження, що рецензент не усвідомлює собі, що в такій вигаданій „критерії“ хтось може повірити.

[Продовження буде]

З НАШИХ БУДНІВ

РОКОВИНІ ШЕРЛОК ГОЛМСА

(З нагоди „Місяця Книжки“)

Кажуть, що в нас, українців, забагато ювілейних свят, так історичних, патріотичних, як і товариського характеру, — і це либонь правда. Та коли приглянемо докладніше до американського життя, то побачимо, що й тут у цьому департаменті нестача, так би мовити, немає. Ось пригадуємо собі, як на початку цього року відзначали в цілій Америці 50 ліття... Мікі Маус (по-нашому хіба було б „Міхася Мишки“), пресімпатичної рисованої фігурки з фантастичного світу Волта Діснея, що підбила собі серця дитворів всього світу.

А ось довідаємося з такого поважного органу, як „Нью Йорк Таймс“, що в січні місяці цього ж року святкували в нашому місті це оригінальниське ювілей 125-річчя з дня народження... Шерлока Голмса! Не треба хіба нікому цього пригадувати, що геніальний детектив, Шерлок Голмс, в дійсності ніколи не існував, а народився в уяві не менш геніального англійського письменника, сер Конана Дойля, а проте цей суперполіцейств же стільки років живе і мабуть житиме вічно в серцях і думках мільйонів-мільйонів читачів та ентузіастів детективно-пригодницької літератури!

Тож і не диво, що в такому, скажемо, Нью Йорку, при Парк евеню, має свою кватирку ексклюзивний „Клуб Шерлоківанів“, заснований поетом Христопором Морлі в 1934-му році, який щороку відбуває свої конвенції, ніби якась наша братська-забезпечена установа, ба навіть видає періодично свій власний журнал, що втілюється великим зацікавленням серед „шерлоківанів“. Саме той клуб зайнявся підготовкою ювілею з нагоди 125-річчя Шерлока Голмса...

Зацікавлює було, в школі „під лавкою“ (звичайно, на години математики), надзвичайними пригодами Шерлока Голмса, автор цих рядків не раз потихеньку зідхав, чому добра доля не післала нам такого письменника, як Конан-Дойль, що подарував би нашій літературі такого героя, як джентелмен-детектив з Бейкер стріт в Лондоні... Роками пізніше мій добрий друг і сусід, автор „Проклинаю“, покійний Іван Шкварко, пояснював мені цю фатальну недостатку в такій спосіб:

— Ми, брате, забідні на такий люкс, як кримінальна література! Для цього треба мати свою поліцію, свій розшук своїх криміналістів, а такі можуть просперувати тільки в власній державі.

Ікер

о. Семен Гаюк

ДЕЩО З ІСТОРІЇ УАПЦ КОНЕЧНІ ЗАУВАЖЕННЯ ДО ОДНИХ „СПОГАДІВ“

[1]

Всеч. о. Віталій Сагайдаківський, бувший клірик Православної Церкви в Польщі, пізніше ж, з вибухом війни та еміграції, служив в багатьох інших юрисдикціях, а тепер, вже понад двадцять років, перебуває в складі кліру Російської Православної Церкви в Америці, з нагоди п'ятдесятиріччя свого пастирства, — видав українською мовою об'ємисту книжку „Спогадів“ п. з. „Правила не втопити“. Видана ця книжка в Торонто при кінці 1977 року та нараховує 360 сторінок друку разом з кількома десятками фотографій з родинного альбому та й офіційних осіб, серед яких бачимо світлинку президента Польщі Ігнатія Мосцішкого та світлинку протопресвітера Гавриїла Костельника.

Починаються ці „Спогади“ вступною статтею архієпископа Російської Зарубіжної Церкви Афанасія, який, як і годиться в таких обставинах, говорить про автора і його діяльність з великою похвалою.

Здавалося б, що „Спогади“, написані священником російської церкви, православних українців зовсім не мали б стосуватися, але взявши на увагу їх цілеспрямованість, що з усією очевидністю розрахована на українських вірних, годі не спинитися над ними уважніше та піддати їх деякій аналізі.

1. З автобіографічної канви автора „Спогадів“.

Автобіографічна розповідь автора йде за втертими стандартами. Він докладно розповідає про своє дитинство, про своїх батьків, про навчання в першій класі Клеваської Духовної Школи, вибух світової війни в 1914

році, евакуацію з Волині на Полтавину, навчання в тамошніх духовних школах, перебування в монастирі, початок революції, повернення на Волинь, д'яківство, дальше навчання в Крем'янській Духовній Семінарії та висвяту на священника і першу свою парафію на Рівненщині.

Відома, що викладачами і вихователями в духовних школах колишньої царської Росії, як рівног настоятелями по монастирях, були люди дбайливо перевірені у їх відданості казковим трьом китам: „православію, самодержавію і общерусской народності“. Само собою розуміється, що такі вихователі доклали найбільших зусиль, щоб припроручити їм молодь також виховати в дусі вищезгаданих принципів та зробити з неї не тільки відданих служителів православної церкви, але й вірних слуг царського трону та мішної підпорою загнаною феодалного устрою. Отже автор „Спогадів“ народився і ріс на українській землі, серед українських людей, але свій національний світогляд виробляв під впливом „общерусских людей“ таких, як архієпископ Феофан, сп. Симон, архим. Олександр, о. Улович та багато інших. Такими людьми з „общерусским“ світоглядом, за нечисленними іншими винятками, було заповнене все т. зв. „духовне ведомство“ і тому, читаючи „Спогади“ о. Сагайдаківського, годі заперити хоч би найменший натяк про справу українського національного відродження, про його хоч би випадкову зустріч чи знайомство з кимнебудь зі свідомих українців ані в Лубках, ані в Полтаві, ані на рідній йому Волині. Ні єдиним рядком він не зраджує свого зацікавлення історією України, українською літературою. Маючи велике зацікавлення церковним співом, він у зв'язку з тим, кілька разів згадує про мутацію свого голосу, але про важливіший процес, так би мовити, про мутацію національну, тобто визволення від чужоземної напелателі, про своє національне українське усвідомлення ані одного слова, ані найменшого натяку.

Не зайвим буде згадати про діяльність о. Сагайдаківського в с. Жабче на Лучині, що стало місцем боротьби православних зі своїми ж односельчанами — новонаверненими на „унію східного обряду“ за право

користування місцевою православною церквою. Як він сам оповідає, згадана церква була „опечатована“ польською владою до вирішення справи в суді, але застосована о. Сагайдаківським своїх власних методів в цій боротьбі привело до жадливої профанації святині. Подібною була його „місяйна“ діяльність і в с. Дубечині на Ковельщині. Тут відбувалися формальні побоевища одностельчан самих між собою з підпалами та нищівними пожарами і вибухами гранат в часі богослужень.

Та чи не найбільш моторошна подія сталася в Залісцях Вишневецьких, найкращій парафії на Крем'янщині, з якої о. Сагайдаківський не хотів виходити. Коли з наказу Консисторії польська поліція з'явилася, щоб силоміць вивести його родину з парафіяльного дому, то під час цієї легальної акції дійшло до сутички прихильних йому парафіян з поліцією; в результаті якої був вбитий парафіянин, що осиротів жінку і п'ятеро неповнолітніх дітей. А оскільки б о. Сагайдаківський, як дисциплінований священник, застосувався до наказу своєї „духовної влади і вийав негайно із Залісцях Вишневецьких, не спуючи своїх всіляких комбінацій, то до цієї битви не дійшло б і вбивства не було б. Гріх це незамовний, а ще не менший гріх, що відповідальність за нього намагалися скласти на плечі іншого свого собрата.

2. Його відношення до проявів новоунії на Волині

Будучи заангажованим в боротьбі з унією на Волині, як про це він сам не без бундючності заявляв, що „Бог судив мені очолювати цю боротьбу“, о. Сагайдаківський в своїх „Спогадах“ виявляє суто середньовічну нетерпимість до своїх собратів у Христі, які були примушені зріватися з Православною Церквою та приєднатися до Греко-Католицької Церкви в Галичині або до т. зв. „унії східного обряду“. Годі заперечити, що ті священники, які наважилися зріватися з Православною Церквою, не переживали глибокої душевної трагедії. Без об'єктивного розгляду дуже ускладнених тодішніх відносин, він безпаліційно виносить їм суворий присуд, таєрує їх як зрадників, ренегатів та авантюристів, і,

свідомо прикриваючи причину переходу їх на унію, шілково дезінформує читача.

А як відомо, Православна Церква в Польщі цілковито була опанована росіянами; це було гнітне московське засилья. Весь списокат був російський. Всі члени консисторій на Волині, на Поліссі, у Варшаві; тобто тих духовних центрів, що повинні були обслуговувати українське населення, були росіянами. Всі деканати, за

нечисленними винятками, всі міські та взагалі всі крапці парафії були обсаджені росіянами, або своїми докладно перевіреними „малоросами“, що зовсім не співчували національним стремлінням своєї української пастви. Навпаки, ці навіть не „гнучкошески“, а своєю роду яничари старанно придавлювали найменші прояви національного відродження та по-рабсьому вислугувались

перед своєю московською ієрархією і перед шовіністичною польською владою. Ми не бачимо, щоб автор „Спогадів“ висловив хоч найменший осуд діяльності цієї категорії священства, яке було тягарем для українських віруючих мас. Тож знову зрозуміло, що серед них, а навіть серед видатних „рновнів“ (Русское Народное Об'єднання): Ковальських, Рогальських, Мельникових, Тучевських, Коноплянків, Борншкєвичів, Покровських, Юденків та багатьох інших, автор почував себе не погано. Але чи почував себе добре багато інших православних душпастирів, які окрім відданості пра-

вославній вірі, як сини свого народу, були віддані ще й іншим невисовим національним цінностям, які, будь що будь, скажімо відверто, у ті часи ще автору „Спогадів“ зовсім не присвічували.

У своїй книзі, сповненій нехиті до свідомих українців, автор особливо зневажливо висловлюється про замученого червоними катками в концентратційному габорі під Новосибірськом св. п. о. Петра Табінського, бувшого ректора Духовної Семінарії в Крем'янці.

</

ПРОТОКОЛ НАРАД НАДЗВИЧАЙНОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ,

яке відбулося в днях 8-го і 9-го вересня 1978 року
на оселі „Союзівка“ в Кергонсконі, Н.Й.

ПЕРШИЙ ДЕНЬ НАРАД П'ятниця, 8-го вересня 1978 року

Згідно з постановами 33-го параграфу статуту УНСоюзу, відбулося в днях 8-го і 9-го вересня 1978 року на оселі „Союзівка“ в Кергонсконі, Н.Й. Надзвичайне Засідання Головного Уряду Українського Народного Союзу.

Участь у цьому Надзвичайному Засіданні взяли:
Члени Головного Екзекутивного Комітету: д-р Іван О. Фліс — головний передсідник, д-р Митрон Куропас — заступник головного передсідника, Марія Душинка — заступниця головного передсідника, Володимир Я. Сохан — головний секретар, Уляна М. Дячук — головний касир, Василь Оріховський — головний організатор. Головний директор для Канади сен. Павло Юзик оправдав свою несприятливість.

Головний редактор: Антін Драган.
Члени Головної Контрольної Комісії: д-р Богдан Футей, проф. Іван Телюк, о. митрат Степан Біляк, проф. д-р Богдан Гнатюк, мгр Іван Геврик.

Головні радні: інж. Анатолій Дорошенко, Текля Мброз, Андрій Джукла, д-р Аскольд Лозинський, проф. Тарас Шмагала, Анна Гарас, Гелен Олек, Василь Дідок, Іван Ожежинський, інж. Мирослав Кальба, Микола Хоманчук, Роман Куропас, Михайло Сорока, Євген Репета.

Головний передсідник УНСоюзу д-р Іван Фліс відкрив Надзвичайне Засідання Головного Уряду УНСоюзу о год. 3:20 по пол. та попросив головного радного Василя Дідока провести молитву, що він і зробив. Після того на заклик головного передсідника присутні вставанням з місць та одностайно мовчавою вшанували пам'ять померлих членів Головного Уряду: довголітнього голови Контрольної Комісії д-ра Володимира Галана та довголітнього радного Василя Гузара.

Головний передсідник прочитав порядок нарад та запропонував його прийняти:

1. Відкриття.
2. Вшанування мовчанкою померлих членів Головного Уряду.
3. Короткі звіти:
 - а) головного передсідника д-ра Івана Фліса
 - б) головного секретаря Володимира Сохана
 - в) головного касира Уляни М. Дячук
 - г) головного організатора Василя Оріховського
 - г) інших членів Головного Уряду про стан і можливості організаційної праці в їх терені дії.
4. Затвердження плану праці Організаційного Відділу та його реорганізації.
5. Вибір головного редактора.
6. Різне.

Головний радний мгр Мирослав Кальба запропонував, щоб після п'ятої години поставити на порядок нарад вибір Комісії. Головний секретар Володимир Сохан звернувся до Комісії, щоб вона вважала членів Головного Уряду, яких тут сьогодні немає, на що мгр Кальба відповів, що також членів Головного Уряду пропонувати до Комісії без їхньої присутності на нарадах. Член Контрольної Комісії мгр Іван Геврик запропонував, щоб справи Комісії обговорювати під час точки „різне“, та поставив формальний внесок прийняти порядок нарад без змін. Внесок підтримав головний радний Євген Репета і присутні прийняли його одностайно.

3. КОРОТКІ ЗВІТИ

Звіт головного передсідника д-ра Івана О. Фліса

Вельмишановні Пані і Панове, члени Головного Уряду Українського Народного Союзу, Браття і Сестри! Для мене є велика честь і ласка, що я маю нагоду Вас привітати і здати Вам звіт з діяльності Екзекутиву Українського Народного Союзу за цей короткий час, від 1-го липня ц.р. до сьогодні.

У мене і в цілій нашій Екзекутиві, котра провадить наш УНСоюз поміж Зборами Головного Уряду по лінії його директив і поміж нашими Конвенціями по лінії резолюцій, ухвалених нашими делегатами, є переконання, що це спеціальне Засідання Головного Уряду було баченням, потрібним, щоб ми могли зійтись, побачити один одного, чи одну, порадитись і дізнатись якими, для добра УНСоюзу, думками ми керуємося, познайомитись з невідкладними проблемами нашої установи і рішити кілька дуже важливих і пекучих справ для добра нашої організації.

Прошу звернути увагу, що це наше засідання є спеціальне, покликане для вирішення тільки дуже критичних проблем.

Я вірю, що вам усім невигідно тут бути на цій спеціальній нараді, але добро нашої установи вимагає вашої присутності, а на так критичне домагає вас, як вірні урядовці УНСоюзу, радо відложили, я вірю, всі інші особисті справи та приїхали на „Союзівку“, за що ми вам всім складаємо подяку.

Щоб ви знали, чому наші почесні члени не були запрошені на це засідання. Перше, це є спеціальне засідання, скликає мною, як головним передсідником УНСоюзу, тому я мусів рішати кого запрошувати, а кого ні, щоб якнайменше нам коштувало, щоб якнайкоротша була наша дискусія і щоб якнайшвидше були наші рішення нагліх проблем.

Тому я, який скликав це засідання, мавши на увазі кошти і короткий час, призначений на ці наради, рішив не покликати наших почесних членів, хоча ми їх дуже шануємо і маємо надію, що будемо їх бачити на наших Річних Нарадах у травні 1979-го року.

Чому ви були скликані, пані і панове урядовці? Насамперед, щоб поінформувати вас, що УНСоюз поступав аперд фінансово, щоб поінформувати вас, що Союз, всупереч вороженням наших противників, не розлетівся через видуману несприятливість нової Управи, нового керівництва, що Союз є сильний, не тільки тому, що має найкращий, найбільш вишкочений, найбільш професійний, найбільш відданий уряд в союзній історії, але так само тому, що він є побудований на сильних фундаментах наших основоположників-піонерів, на фундаментах, які є закріплені цементом посвяти для українського народу, а ця посвяти є більше зцементована християнською засадою „Брат-братів“. Ці підвалини є підвалинами цілої нашої суспільності в Америці і в Канаді, бо УНСоюз був попередником всіх добрих діл в минулому і є речником всіх добрих політичних, громадських і національних задумів тепер і на майбутнє.

Про наш Фінансовий Відділ ви скоро почнете від нашої касирки, пані Уляни Дячук.

Про наш Рекордовий Відділ ви почнете від пана Володимира Сохана — нашого головного секретаря. Обидва Відділи, як раніше так і тепер, діють дуже вміло і продуктивно під керівництвом тих двох екзекутивних урядовців.

За третій Відділ нашого УНСоюзу ви почнете від нашого новообраного головного організатора Василя Оріховського. Тому, що цей Відділ, в моїй opinii, був занедбаний, ми тут, на цій спеціальній нараді, мусимо вирішити, як його скріпити, як його підсилити, як його зміцнити, щоб він найбільш ефективно працював для добра нашого Союзу.

В останніх 4-ох роках УНСоюз утратив около 3,600 активних членів. Як повірити, що втрачає не додається, а множаться, то ми, як не рішимо, щоб скерувати все своє зусилля на ліквідацію цієї проблеми, можемо сподіватись в короткі часі втрати членства в десятках тисяч кожного ЧОТИРИЛІТТЯ. Як довго ми можемо це витримати?

Подумайте самі про цю жахливу перспективу. До цього ми, урядовці УНСоюзу, не можемо допустити.

Як Головний Уряд УНСоюзу сьогодні і завтра не дасть вказівок для кращих успіхів в нашій організаційній праці, то не нарікайте, пані і панове урядовці, як Екзекутива сама вийде з пропозиціями радикальних змін у нашій системі в травні 1979 р.

Тому, щоб зв'язати цілий Головний Уряд, всіх вас у цій праці, ми повинні, поза апробатою плану праці на осні і на весну, що приходить, оформити комісію, яка взяла б під увагу і дала свої рекомендації в наступних справах:

1. Зміна теперішньої організаційної системи.
2. Заангажування до Організаційного Відділу і праці професійних організаторів.
3. Зміна системи нагород для організаторів з метою заохотити їх до кращої і видатнішої праці.
4. Познайомитись та перевірити придатність організаційних метод інших, більш успішних в організаційній праці подібних установ.
5. Перевірити можливість і потреби та рекомендувати відповідні зміни в структурі і діяльності УНСоюзу.
6. Для оформлення свого організаційного, згідно реорганізаційного плану, Комісія може заангажувати відповідні професійні сили, визначаючи для них винагороду в порозумінні та за апробатою Головного Екзекутивного Комітету.
7. Комісія зобов'язана приготувати пропонувані плани реорганізації та вислати їх всім членам Головного Уряду найпізніше в квітні 1979-го року й описати цей план представити для перевірки й рішення Головному Уряду на його річних нарадах в травні 1979 року.

Сьогодні ми ж уже їздимо автоами, а не кіньми, але наші організаційні методи і наша організаційна система не багато змінилися від тієї, якою УНСоюз користувався 50 років тому. Стан і спосіб нашого життя змінився, змінилися з цим і потреби нашого членства та всієї нашої громади. Ми мусимо перевести в нашій системі і праці такі зміни, які забезпечували б майбутнє нашої установи. А ця майбутність може бути забезпечена тільки новою кров'ю, новим членством і новою активною участю наших членів і Відділів в житті наших громад.

Друга проблема перед нами, яку ми мусимо вирішити, це справа Редакції нашого щоденника „Свобода“. Як вам відомо, наш головний редактор, пан Антін Драган, котрий вже через 33 роки працював гідно і лояльно для УНСоюзу, з того 25 років на пості головного редактора, резигнує з цього відповідального посту і бажає відійти на пенсію. Це не означає, що він відійде від нас і від нашої щоденної роботи, бо Екзекутива планує далі користатись з його таланту. Ми маємо на думці жити талант цього нашого заслуженого журналіста на більш творчі проєкти, на редагування нашого річного календаря, на видавання та редагування спеціальних творів, на використання його знання для нашої Союзу і на видання історії нашої української імміграції на підставі матеріалів, що їх маємо в наших союзних виданнях. Найголовніше, ми бажали б, щоб наш улюблений головний редактор залишився з нами з титулом редактора-емерита і щоб він у повній співпраці з Екзекутивою і з Головним Урядом залишався надалі з нами та сповняв функції союзного редактора, бо хто знає, наші союзові справи краще, як наш головний редактор Антін Драган. Ми плануємо тільки звільнити його від тієї щоденної праці видавання щоденної газети і звернути його труд до більше творчих ділянок журналістичної праці.

Ця справа, Пані і Панове Голови Урядовці, є у ваших руках. Ваше рішення буде дорученням Екзекутиві його виконати. Екзекутива подасть пізніше свої рекомендації на вирішення цієї справи.

А тепер дозволяйте мені здати звіт з моєї діяльності від 1-го липня дотепер. Як я перебарв обов'язки головного передсідника Українського Народного Союзу, я відкрив, і я вживаю цього слова навмисне, що праця головного передсідника УНСоюзу охоплює більше праці з нерухомостями, як і з справами нашого братського Союзу. В першу чергу до обов'язків головного передсідника належить нагляд над „Союзівкою“, нагляд над нашим хмародером і нагляд над мешкальним будинком Полус Гук. Друге, до обов'язків головного передсідника належить загальний нагляд над усіма справами УНСоюзу, включно із „Свободою“. Нагло я вирішив, що нагляд над справами УНСоюзу повинен бути для мене першим, а доглядання нерухомостей повинно зайняти друге місце. Мусу признати, і то з великою подякою, що наш головний касир пані Уляна Дячук і головний секретар пан Володимир Сохан були для мене найбільше помічниками і вони ввели мене в союзові ділянки праці, які належать до обов'язків головного передсідника. Наш головний редактор пан Антін Драган так само багато допоміг мені своїми порадами. Я всім їм вдячний за це. Я переконаний, що службовий Головної Канцелярії та видавництва „Свободи“ співпрацюють в братерському дусі та що ця співпраця з часом ще поліпшиться. Щоб мати більше часу для справ УНСоюзу, я передав справи адміністрації нашого хмародеру нашому співробітнику Олесеві Благіті, затримуючи для себе тільки найважливіші справи і рентування приміщень в будинку. Коли я перебарв ці справи, я побачив, що два поверхи нашого хмародеру будуть порожні в осні цього року та що маємо ще 4,800 квадратних стіп вільних на восьмому поверсі, як також, що льокатор 14-го і 15-го поверхів був у стадії підняття. В справі мешкального дому Полус Гук передав я більше повноважень адміністраторові цього будинку, так що в справах цього будинку звертаються до мене тільки у важливіших випадках. Одна велика проблема в Полус Гуку є недостатність в його побудові. Мури цього будинку є з бетону, а зовнішні стіни покриті цеглою. Ця цегла відпадала від муру в деяких місцях. Кошти направили будуть вносити около \$250,000.00. Питання є, хто за це має заплатити? Виглядає, що Фінансова Агенція Стейту Нью Джерсі позичить Павлус Гук Корпорації ті гроші у формі моргеджу, котрий буде сплачувати льокаторами того дому через 40 років. А Дирекція того дому (3 від УНСоюзу, а 2 від Порторіканської Установи) буде змушена судити контрактора, архітекта і Фінансову Агенцію Нью Джерсі, що мала нагляд над будівлею, як її будували. Але ці клопоти не будуть коштувати УНСоюзу-ві ані цента.

У перших днях мого перебування обов'язків головного передсідника я віддав конференцію з адміністратором „Союзівки“, паном Володимиром Квасом. Я переконався, маючи знання книговодства і внутрішньої контролю, що внутрішня контрола існує на „Союзівці“ в повній мірі і що книговодство є знаменитим. Пан Володимир Квас виявив повну прихильність до мене і допомагає мені з всіма даними, котріх я потребував в справі поступу „Союзівки“. В особі нашого адміністратора Союзівки, пана Володимира Кваса, ми маємо дуже відданого союзовця і професійного адміністратора.

Наші три представники у Вашингтоні, як ми їх звичайно називаємо, д-р Куропас, проф. Шмагала і п. Іванчик піддали думку, що УНСоюз повторив минулорічне дуже успішне прийняття в Домі Сенату для наших конгресменів і сенаторів. Екзекутива погодилася на цю пропозицію, з тим, що УККА мав би спонзорувати цю імпрезу, щоб одержати ще ширшу підтримку від громади. УККА на це погодилася. Це прийняття має відбутись у Вашингтоні 5-го жовтня ц.р. під гаслом „Український день людських прав“, чи „День оборони українських політ'язнів“, чи „Людські права в Україні“. Останню назву цього прийняття буде вирішена між нашими представниками та представниками УККА у Вашингтоні. На господарів цього прийняття запрошено сенаторів Дола і Мойнігена. Сен. Дол вже погодився, а від сен. Мойнігена маємо дістати згоду наступного тижня, коли він вернеться з вакацій. Негайно після його відповіді зачемо розголошувати це прийняття. Участь у ньому всіх вас, головних урядовців, є конечно потрібна.

ГОЛОВНИЙ УРЯД УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ В 1978 РОЦІ

Обраний 29-ю Конвенцією в 1978-му році Головний Уряд УНСоюзу під час свого першого засідання на Союзівці у вересні 1978-го року. У першому ряді стоять (зліва): головні контролери мгр. Іван Геврик і д-р Богдан Футей, біля них гість — парох Союзівки о. Іван Павлюк, головний секретар Володимир Сохан, заступниця головного передсідника пані Марія Душинка, головний передсідник д-р Іван Фліс, заступник головного передсідника д-р Митрон Куропас, головний касир пані Уляна Дячук, головний організатор Василь Оріховський, головний редактор Антін Драган, який на тому засіданні зголосив свій перехід на емеритуру та був обраний на редактора емерита з дорадчими привілеями, головні контролери о. прот. Степан Біляк, проф. д-р Богдан Гнатюк та проф. Іван Телюк. У другому ряді стоять (зліва): головні радні проф. Тарас Шмагала, Михайло Сорока, Микола Хоманчук, пані Анна Гарас, Іван Ожежинський, Олена Олек, Василь Дідок, інж. Анатолій Дорошенко, Роман Куропас, мгр. Мирослав Кальба, Євген Репета, д-р Аскольд Лозинський, Андрій Джукла та пані Текля Мороз. Немає на світліні сен. Павла Юзика, головного директора УНС в Канаді.

і сенаторів. Екзекутива погодилася на цю пропозицію, з тим, що УККА мав би спонзорувати цю імпрезу, щоб одержати ще ширшу підтримку від громади. УККА на це погодилася. Це прийняття має відбутись у Вашингтоні 5-го жовтня ц.р. під гаслом „Український день людських прав“, чи „День оборони українських політ'язнів“, чи „Людські права в Україні“. Останню назву цього прийняття буде вирішена між нашими представниками та представниками УККА у Вашингтоні. На господарів цього прийняття запрошено сенаторів Дола і Мойнігена. Сен. Дол вже погодився, а від сен. Мойнігена маємо дістати згоду наступного тижня, коли він вернеться з вакацій. Негайно після його відповіді зачемо розголошувати це прийняття. Участь у ньому всіх вас, головних урядовців, є конечно потрібна.

Канада. Прошу прийняти до відома, що Екзекутива прислала цю неділю на конференцію з Канадським Представництвом. Ми хочемо проаналізувати точно наші проблеми в Канаді і поробити всі заходи, щоб ці проблеми зліквідувати. В травні 1979 р. Екзекутива бажала б з'ясувати перед вами, що канадська ситуація значно покращалася.

В справі активності УНСоюзу у наших центрах УККА і СКВУ Головний Екзекутивний Комітет призначив мене і пані Дячук до Екзекутиву УККА, отця митрата Біляка на пост члена Контрольної Комісії УККА, а пані Марію Душинку і пана Василя Оріховського на членів Крайової Ради УККА.

На делегатів до Світового Конгресу Вільних Українців, який має відбутись в листопаді ц.р., Головний Екзекутивний Комітет призначив містопредсідників д-ра Митрона Куропаса і Марію Душинку, головного секретаря Володимира Сохана, головного організатора Василя Оріховського і одного канадійця — контролера Івана Геврика. Пані Дячук і я будемо делегатами на цей Конгрес від УККА. Я був теж номінований до Секретаріату СКВУ.

Так, як до того часу, УНСоюз буде далі брати активну участь в керівних органах тих двох наших центрів, співпрацюючи ще тісніше з нашими братськими союзами, щоб вирішення всіх проблем були якнайбільше корисні для цілої нашої громади.

Пані і Панове Союзівці! Я вам рецитуватиму один вірш на Конвенції — нині варта його повторити, хоч би на те, щоб ви усміхнулись: „А ви, панове і пані урядовці, не стійте, не думайте. Беріть цей союзний віз у руки, одні тягніть, а другі вперед!“. Але тягніть і пхаймо цей віз в один бік, а не одні вперед, а другі в бік, чи назад. Ваша і наша праця на цій спеціальній нараді покаже, чи ми є в першу чергу союзовці: чи працюватимемо спільно, чи даліше продовжуватимемо ті старі наші суперечки, ту систему конфронтації, а не кооперації і критики без співпраці. Наша Екзекутива заохочує нас усіх бути насаперед союзовцями. Думайте головню про добро УНС і рішайте всі проблеми, мавши на увазі в першу чергу Союз. Пам'ятайте, що добро УНСоюзу є добром не тільки для наших членів, але добром цілої нашої громади і цілого нашого народу.

Ми, браття і сестри, повинні пам'ятати, що членство в тій хоробрій братській установі робить усіх нас братами і сестрами, як і брати і сестри ми повинні по-родиноному провадити оцю нашу установу. Ми були обрані на урядовців УНСоюзу і нашим завданням є, відложивши всі інші наші потреби і переконання, вірно і чесно віддати УНСоюзові своє знання і всі свої зусилля, щоб ми всі — не поодинокі, не групами, але спільно рішали про майбутнє УНСоюзу; щоб ми спільно відповідали за наші недотягнення і спільно одержували похвалу за наші успіхи. Боже нам усім допоможи!

Звіт головного секретаря Володимира Сохана

Шановні Пані і Панове! Найважливіші числа подав я в таблицях, що їх передав кожному з вас. Дуже прошу поглянути в першу чергу на них, бо ці числа найкраще промовляють до нас про те, який наш стан, і можуть піддати нам певні думки, що ми повинні би зробити для збільшення членства і росту УНСоюзу. Перша таблиця показує нам скільки ми здобули нових членів до кінця серпня цього року, а внизу подана таблиця здобутків нових членів по місяцях з попереднього року. Ми маємо до кінця серпня в цьому році 2,008 нових членів, а в минулому році в тому самому часі ми здобули були 1,798 членів. Значно кращими в цьому році, як у попередньому, були місяці квітень і травень із здобутками 376 та 447 нових членів. До цих чисел ще тільки додаю, що наша нова класа забезпечення ТР-65, що її ми ввели в життя від першого листопада минулого року, все ще не стала популярною, бо досі забезпечено нею тільки 231 члена. Як вам відомо, ми маємо ще інші нові забезпеченні, що їх повинні б ввести в життя. Але досвід із цієї зовсім простою і легкою до розуміння класою показує нам, що нові плани забезпечення можна пустити в світ лише тоді, коли ми можемо їх належно спопуляризувати та здобути ними нових членів.

Друга таблиця у вас на руках показує рух членства за цих самих вісім місяців цього року. Це числа суспенз, грошових зворотів, виплат вивинувати, вповні виплативши вкладаю за Р-20 та Р-65 грамоти і смертних випадків. Тут теж для порівняння подав я вам таку таблицю втрат по місяцях за попередній рік. На підставі цих чисел втрат можна ствердити, що суспенз досі в цьому році є значно менше, як це ми побоювалися, що їх будемо мати, беручи до уваги досвід ранішніх конвенційних років. Всіх суспенз за вісім місяців цього року мали ми, Богу-дякувати, тільки 105. Ми свідомі того, що в конвенційній кампанії для досягнення певного числа членів, щоб бути управленими на делегатів, прибувають до нас часто такі члени, які скоро після Конвенції покидають Союз. Отже, коли мова про

сподівані і несподівані втрати в цьому році, то ми стоїмо добре.

У черговій таблиці подані порівняння стану активних членів та всіх членів на початку цього року та з кінцем липня. В активному членстві ми виказуємо 445 втрачених членів на чисто, вже по відтягненні від втрат усіх прибутків у членах. У числі всіх членів втрата на чисто виноситься за цих сім місяців 271 члена.

В дальшій таблиці подав я вам для порівняння числа нових членів по місяцях за роки від 1966-го до 1978-го. Прошу звернути особливу увагу на числа нових членів у конвенційних роках 1966, 1970, 1974 та 1978. Порівняння чисел нових членів вказують на те, що ми в здобутках нових членів пішли значно вниз. Вкінці подав я вам таблицю чисел нових членів по роках від 1933-го року до тепер та числа станову всього членства по конвенційних звітах що чотири роки. На підставі цих чисел я хотів би порадити вам поглянути на світ більше оптимістично. Боя 1930-тих років була в Америці біда і в роки війни можна було говорити про непригожий час для приєднання нових членів, а числа нових членів з цих років депресії, чи війни показують, що наш прибуток в членстві не був обов'язково зв'язаний із економічним, чи воєнним станом в Америці. Ми саме тоді зростали в числі членів. Може саме в роки депресії люди були більше свідомі потреби забезпечення. Так само в часі війни, хоч не прибувала нова імміграція, було досить кандидатів у члени УНСоюзу серед українців в Америці. Може і тепер пощастить нам здобувати більше нових членів, коли поробимо певні зміни — реформи та обов'язково заангажуємо більше людей до праці.

Остання таблиця, яка є перед вами, це таблиця пропонованих нових максимальних сум і вікових меж, в яких приймемо аплікації членів без лікарських оглядів. Ви знаєте, що на останній Конвенції були поставлені пропозиції підвищити суми забезпечення і вікові межі для забезпечення без лікарських оглядів, щоб злегшити працю організаторів у терені, а нам зменшити кошти лікарських оглядів. Перед вами пропозиції змін, згідних на 80% з пропозиціями Конвенції. Ми залишили лік 35 років як межу для забезпечення без лікаря на \$10,000, пересунули вік із 40 до 45 років для забезпечування без лікаря на \$5,000, пересунули вік із 40 до 45 для забезпечування без лікаря на \$3,000, і вкінці пересунули вік із 55 до 60 років для забезпечування без лікаря на \$1,000. Описав же віці понад 60 років лікарські огляди залишаємо обов'язковими навіть для забезпечення на найменшу суму. На Конвенції була винесена рекомендація, щоб у віці 51 до 60 років забезпечувати без лікаря на суму \$2,000, але наші таблиці смертності, що їх ви бачили в конвенційному звіті, вказують, що після 50-го року життя смертність в нас значно більша і числа смертності від 51-го року вгору дуже скоро зростають. Тому, згідно з порадною нашого актуарія, ми для віку 51 до 60 не пропонуємо вищої суми забезпечення без лікаря, як \$1,000. Ми тільки пересунули вікову межу для \$1,000 без лікаря із 55 до 60 років, щоб старатися вже забезпечувати аплікантів на \$1,000, а не на \$500, як це було досі. Я хотів би, щоб ми ці зміни затвердили на цих наших нарадах, щоб вони ввійшли в силу вже від 1-го жовтня 1978-го року. Цим ми докажемо, що ми взяли до уваги конвенційні рекомендації, виявляючи зрозуміння для наших організаторів нових членів.

На Конвенції ви вислухали, або і прочитали звіти з нашої праці. Тому залишається подати короткий звіт з післяконвенційних справ. Зміни статуту, всі резолюції і рекомендації нашої 29-ї Конвенції вже були подані у „Свободі“ і за це мушу тут скласти признання конвенційному секретареві панові мгрів Іванові Скопчилюві. Сьогодні у вас на столах уже теж появилася брошура із усіма рішеннями 29-ї Конвенції, тобто змінами статуту, резолюціями і рекомендаціями. Ці брошури будуть розіслані секретарям і делегатам з цього місяця, так що визначений Конвенцією речення 90 днів майже на сто відсотків виконано. Ми вже теж зголосили всі зміни статуту забезпечення урядом стейтів і провінцій, в яких ми маємо дозволи вести наше забезпеченне підприємство. Ми вже теж зголосили всім цим стейтам і провінціям новий склад нашого Головного Уряду. Для головних урядовців ми вже теж замовили візитівки і всі ви, що подав мені потрібні для друку візитовок інформації, вже такі візитівки членів Головного Уряду УНСоюзу від нас отримав. Ми теж помістили вже у „Свободі“ життєписи цих нових членів Головного Уряду, які відгукувалися на наше прохання і нам такі матеріали переслали. Виготовили ми теж нові фірмові листи з новим складом Головного Екзекутивного Комітету і користуємося ними вже від 1-го липня цього року.

Протокол 29-ї Конвенції вже теж виготовив секретар Конвенції мгр Іван Скопчиля. Він уже майже готовий до друку, тільки треба в ньому деякі речі доповнити та його впорядкувати, бо секретар, хоч і добре написав цей протокол, то він спішився його закінчити і нам треба приготувати його до друку. Ми сподіємося вже в черговому тижні почати передавати частинами цей протокол редакції для мовної коректи, а вона вже даватиме цей протокол друкарні до складу.

Ми повинні теж сказати вам, що в нас у Головній Канцелярії проходить тепер стейтова контрола нашого діловодства. Стейтові контролери є вже в нас і ця контрола мала саме відбутись, згідно із стейтовими законами про контролю. В додатку зараз після цих нарад прийдуть до нас члени нашої Головної Контрольної Комісії. Ми їх, очевидно, радо привітаємо. Це все, що в нас нового у Головній Канцелярії.

Тепер я прошу пана передсідника поставити під головування мою пропозицію підвищення вікових меж та сум

(Продовження на ст. 4)

ПРОТОКОЛ

(Продовження зі стор. 3)

забезпечення, на які ми хочемо приймати членів без лікарських оглядів. Ці межі віку та суми забезпечення без лікарських оглядів мали б бути такі:

\$10,000 до віку 35 років
\$500 до віку 45 років
\$3,000 до віку 50 років
\$1,000 до віку 60 років.

Головний президент д-р Іван Фліс відчитав ще раз ці вікові межі та суми забезпечення, після чого головний радний інж. Мирослав Кальба підтримав цю пропозицію. Пропоновані нові вікові межі та максимальні суми забезпечення без лікарських оглядів прийняті одностайно.

На запит головного радного Василя Ділюка, чому в пропозиції немає поданої суми \$500, головний секретар Володимир Сохан вніс, що тепер буде можна забезпечувати без лікаря у віці до 60-го року на суму \$1,000, щоб заохочувати апікантів брати \$1,000 забезпечення, а не \$500. Але і тепер буде можна забезпечувати на \$500 без лікаря до 60-го року, а після 60-го року навіть для апробати апіканції на \$500 потрібно лікарських оглядів.

Звіт головного касира Уляни М. Дячук

Мишу сказати, що звітувати за сім місяців дуже дивно, бо це ані пів року, ані три чверті і тому важко робити в ньому підсумки та порівняння. Все таки я хочу поділитися тут з вами наступними фінансовими даними.

Прибутки: За сім місяців цього року наші прибутки дали загальну суму \$3,836,460 і вони були на \$405,083 більшими, ніж прибутки в такому самому часі в попередньому році. Вкладок зібрано на суму \$1,837,626.25, що було на \$30,000 більше, як за сім місяців 1977-го року. Це значить, що ми йдемо вперед у сумі забезпечення, хоч і спадом вниз у числі членів. Зріст суми зібраних вкладок у тому самому часі в 1977-ому році, у порівнянні із 1976-им, вніс \$26,159. Отже цюгоричний зріст суми зібраних вкладок на \$4,000 більший, як це було минулого року. Коли ми закінчили приймання вкладок за серпень, то показалося, що і в серпні було на \$13,000 вкладок більше, як у минулому році в тому місяці.

Відсотки від інвестицій виказали суму прибутків \$1,268,826. Вони зросли на \$280,055. Самі відсотки від фондів дали нам \$100,000 більше прибутків. Тут відзеркалюється факт, що ми за останні два-три роки мали можливість інвестувати на вищі відсотки і тому наші прибутки з інвестицій зростають.

Наша допоміжна корпорація Дому УНСоюзу виплатила вже УНСоюзу \$190,000 відсотків, що є тільки частинною належністю за 1978-й рік, бо, як знаєте, ми маємо домову з корпорацією, що вона буде виплачувати УНСоюзу за позичку по 3 або більше відсотків.

„Союзівка“ виказала \$215,108 прибутків, що є на \$5,000 більше в порівнянні з попереднім роком. Це однак не є вірним показником, бо сезон кінчається на „Союзівці“ з кінцем серпня і тому щойно тоді ми могли б робити правильні порівняння з попереднім роком.

„Свобода“ мала за сім місяців \$367,239 прибутків, чим виказала також зривку на \$20,761.

У квітні цього року ми одержали запис пок. Йосипа Волка, як це я вже згадувала на Конвенції, в сумі \$67,162, з якого створено спеціальну фундацію. З приходів від інвестування цих фондів ми будемо уділювати стипендії, згідно з бажанням покійного.

Видатки: Кожний наш черговий рік у видатках є тяжкий, як попередній, як у першій половині року, так і в другій. Видатки за сім місяців цього року було \$3,475,006, тобто на \$363,628 більше, як попереднього року. Сама Конвенція коштувала нам досі \$330,836.72, а попередня коштувала \$284,816. А мусимо ще врахувати тут другий книжечок, що їх ви саме одержали, друг конвенційних звітів у „Свободі“, а потім у формі книги, що коштуватиме нам ще яких \$10,000 до \$20,000. Ця наша Конвенція в порівнянні з попередньою є багато дорожчою.

Тепер хочу поділитися з вами даними про суми наших видаток та про їх порівняння з попереднім роком:

	до 7/31/78	піврічний порівняння з 1977
Грошові звороти	\$167,934.00	+ 10.76%
Посмертні виплати	435,483.00	+ 2.55%
Подільне забезпечення	3,000.00	+ 100.00%
Довірлі грамоти	492,986.00	- \$ 4,000
Дивіденди	515,000.00	+ \$16,000
Оголошення	18,803.00	подвійно більше
Винагорода організаторам	42,587.25	майже без змін
Винагорода секретарям	221,741.95	майже без змін
Винагорода обласним орг.	6,687.01	+ \$1,604.00
Кошти подорожі обл. орг.	9,854.68	- \$ 1,263.00

Друкарня	367,030.00	+ 5.76%
„Свободі“ виплачено	170,200.00	+ \$ 7,500.00
„Союзівка“	213,972.00	+ \$15,000.00
Платні працівникам	163,034.00	+ 6.53%

У місяці червні відбула своє засідання Стипендіальна Комісія та укліла 95 стипендій на суму \$17,000. Між цими стипендіями були чотири умовні, яким бракувало деяких даних. По перевірці цих даних, ми мусіли, на жаль, одну стипендію відкинути з огляду на те, що дана студентка перестала була платити вкладки і зажадала грошового звороту за свою грамоту. Так у часі, коли признавано стипендію, вона в дійсності вже не була членкою. Крім цього, ще прислані пізніше оцінки були досить слабкі. Ми скінчили виплачувати стипендії перед початком шкільного року, бо університети звичайно вимагають їх до того часу. Тепер приступаємо до виплат доцятів, яких було багато. Тому, що виплачуємо доцятів установам та організаціям у вищих місцевостях, маю до вас прохання, щоб ви подавали нам, коли дані установи чи організації відбавляють свої з'їзди, конвенції, чи святкування, щоб ми могли вручити ці доцяті в часі таких імпрез.

Під час Конвенції було вирішено, щоб по \$25.00 від делегата передавати через УККА та КУК на потреби СКВУ. Ми розсудилися з цієї збірки та вислали вже до УККА та КУК належні суми, згідно з обіцянкою. Всім жертводавцям уже вислали поквітвання в Америці через УККА. Ми просили КУК, щоб він вислав такі поквітвання канадійцям. Я сподіюся, що наші делегати вже їх одержали.

Проголошено вже в „Свободі“ список невиконаних довірливих грамот. Ми почали робити таке вже кілька років тому, бо в деяких стеях є такі закони, які вимагають передавати їм невиконані до якогось часу належності за грамоти, чи дивіденди. Я дуже прошу вас, коли матимете нагоду на різних зборах звернути на це увагу нашим секретарям, щоб вони поставились до цього поважно і допомогли нам виплатити належні суми членам, чи кому належить.

Перед нами ще план реформи нашої дивіденди. Ми вже засягали опінії експертів і думаємо їх заангажувати для зміни нашої системи дивіденди.

Тепер ми робимо заходи, щоб ввести для наших працівників додаткове медичне забезпечення (Мейджор Медікал). Наші працівники мають тепер лише підставове шпитальне і хворобове забезпечення, яке через підвищення коштів лікування дуже мало покриває коштів у випадку недуг і побуту в шпиталях.

Від 1-го липня ц. р. обов'язок нас постановою Конвенції про північну секретарську винагороду. Згідно з цим, наші секретарі діставатимуть по 9% винагороди від зібраних вкладок за другий і далі роки.

Майно: Майно нашої організації зросло за час по кінець липня ц. р. на суму \$361,453.35 та внісши загальну суму \$42,586,904.00. Інвестиції в фондах зросли на \$336,668.00 і враз з уділами дали суму \$30,021,965.00. Гіпотечні позички зменшилися на \$306,879.00. Інвестиції в реальностях збільшилися на суму \$46,154.00.

Закуплено для друкарні малу офсетну машину і збільшено нашу інвестицію в друкарських машинах на \$13,530.18. Позичку для корпорації Дому УНСоюзу зменшено на суму \$75,000.00.

Звіт Української Корпорації Дому УНСоюзу за перших 7 місяців 1978-го року: Прибутки дали загальну суму \$965,901.00, що було на \$85,435.00 більше, як в тому самому часі минулого року. Самі чинші зросли на майже \$82,000.

Видатки у звітному часі виказують деякий зріст. Всіх видатків було \$1,012,326, на \$373,576 більше від попереднього року. За електрику і газ виплачено \$138,483.00, тобто на \$37,745 більше. Включена є премія за аскурацію у висоті \$23,003, яка повинна була бути заплачена ще в 1977-му році, але її рахунок ми отримали щойно у 1978-му році. За комісове від чиншів належалося виплатити суму \$22,232, що є більше на \$5,520 від попереднього року. Оплата податків містові через зріст чиншів у 1977-му році зросла на \$74,412 і дала \$192,691.

За перших сім місяців 1978-го року виплачено всіх відсотків на суму \$550,366. На що суму склалися такі виплати: банкам — \$40,775.68, УНСоюзу — \$190,000, членам за боргові зобов'язання — \$319,590. Проаналізувавши зріст видатків, бачимо, що він був спричинений в першу чергу зростом коштів огирання та охолодження на суму \$37,745, включенням премії за забезпечення на суму \$23,003 з попереднього року, вищими відсотками на \$44,516, вищими податками для міста на суму \$74,412 і також тим, що виплачено скоріше, як у попередньому році відсотки УНСоюзу у висоті \$190,000. Сподіємося до кінця року одержати ще \$548,929 з чиншів. Тут я виключила порожні два поверхи, тому подана сума чиншів є без них. Разом усіх прибутків на 1978-й рік буде \$1,514,830.64. Припускаємо, що будемо мати ще приблизно \$349,000 відатків (відсотки — \$180,000 платні і-го жовтня членам і УНСоюзу та \$110,000 за огирання і охолодження членам і більшій видатки). Це разом дасть видатків на суму \$1,361,376.58 за цілий 1978 рік. Чистого доходу повинно залишитися \$153,505.06.

Українська Корпорація Дому УНСоюзу має такі зобов'язання: від наших членів ми дістаємо позичок на боргові зобов'язання на суму \$6,166,800, позичка від УНСоюзу внісши \$7,925,000. Задержані чинші внісши \$33,500. Ми сплатили банкові позички по одержанні позичок від членів. Перед нами тепер питання, чи будемо відновлювати ці боргові зобов'язання, чи їх виплачувати, коли вони дозріють і-го жовтня 1979 року. Я є за тим, щоб відновлювати їх тим, які на це погодяться.

Дискусія над звітами

Після звіту головного касира Уляни Дячук, головний президент д-р Іван Фліс запропонував, щоб зараз відбулася дискусія над заслуханими звітами головного президента, головного секретаря і головного касира, а звіт головного організатора відкласти на пізніше, коли на порядку нараз будуть організаційні справи, які для нас надзвичайно важливі. Цю пропозицію підтримала голова рада Анна Гарас і її одностайно прийнято.

До дискусії зголосилися: голова рада Анна Гарас, голова рада Текля Мороз, головний радний д-р Аскольд Лозинський, головний радний Євген Репета, головний радний Роман Куропас, головний контролер д-р Богдан Футей, головний радний Василь Ділюк, головний радний інж. Мирослав Кальба, головний контролер проф. Іван Телюк і голова рада Гелен Олек.

Головний президент д-р Іван Фліс представив прихильно в залі нараз членів УНСоюзу, а саме голову Окружного Комітету Відділу УНСоюзу в Шамокіні Тимка Бутрєв, Степана Скубіка та Романа Мацюка, пригукуючи при тому, що статут УНСоюзу дає всім членам право прислуховуватися нарадам Головного Уряду. Після цього він попросив до слова першого дискусанта.

Голова рада Текля Мороз: Мої питання до головного касира: Чи можна б разом з квартальним винагородою секретарям за зібрані вкладки вислати „стейтмент“, щоб вони знали, за що саме ця виплата? Цього домагаються секретарі нашої Окружності.

Головний касир Уляна Дячук: Ми можемо зробити фотокопії нишах картотек і з сумми вкладок, від яких нараховуємо винагороду, та вислати їх секретарям Вашої Окружності.

Голова рада Текля Мороз: Друга справа, це справа виплати дивіденди. Більшість секретарів і членів УНСоюзу в Канаді бажає, щоб дивіденди не виплачували, а залишали на відсотки в Головній Канцелярії. Тому пропоную дати членам можливість заявлятися, чи вони хочуть діставати дивіденду, чи залишати на відсотки.

Голова рада Анна Гарас: Головний касир пані Дячук ствердила у своєму звіті, що від 1-го липня діставатимуть секретарі по 9% винагороди, але не згадала про рішення Конвенції, що мають бути підвищені винагороди за придбання нових членів і \$12.50 на \$15.00 за \$1,000 забезпечення та на \$7.50 за \$500 забезпечення. Це було рішено більшістю голосів і рішення зобов'язує, хоч може і була на залі нараз Конвенції тільки одна третина делегатів. Бо раніше зала нараз була повна, коли йшли про це палкі дискусії, в яких звернено увагу, що справа винагороди секретарів є незвичайно важливою, бо на секретарях спирається Союз. Друге моє питання відноситься до справи стипендій, отже до Стипендіальної Комісії. З нашої 47-го Відділу були вислані дві апікації на стипендії, до яких я додала власні рекомендації. Це був студент і студентка, яка є дочкою президентки нашого Відділу пані Вайтгед, яка є вдовою. Досі мені не відомо, що сталося з цією апікацією студентки Вайтгед і чому її не признано стипендію.

Головний радний д-р Аскольд Лозинський: У звіті головного президента було стверджено, що представником від УНСоюзу до Секретаріату СКВУ є тепер новообраний головний президент д-р Іван Фліс. Прошу висвітлити, від якого часу зайшла ця зміна і яку роль відіграватиме в Секретаріаті СКВУ пан Йосип Лисогір, який був дотепер представником УНСоюзу? Друга справа, це питання представництва і репрезентації УНСоюзу в інших організаціях та на різних імпрезах. Чому Екзекутива вибирає завжди репрезентантів з-поміж себе, а контролери, а тим більше головні радні, не мають змоги себе виявити, хіба лише на локальних імпрезах. Тепер представниками до УККА є контролери о. митрат С. Біляк і проф. І. Телюк, а міра Івана Геврика обрано на делегата на СКВУ, щоб заспокоїти Канаду. Всі інші делегати на СКВУ, це члени Екзекутиви, а немає нікого з головних радних. Чому це так? Маю теж питання до Екзекутиви і до головного редактора, чому тепер поміщується у „Свободі“ життєпис та знімки новообраних членів Головного Уряду? Я думаю, що це зовсім непотрібно. Але якщо вже такий звичай завівся, а деякі урядовці бажать собі того, то прошу не примушувати всіх, щоб вони хвалили себе на сторінках газети, коли вони того собі не бажать. В справах Стипендіальної Комісії була мова на Конвенції. Там обговорювано, якими критеріями кермується Сти-

пендіальна Комісія при приділюванні стипендій. Було сказано, що рішає фінансова потреба в першу чергу, а далі успіхи в навчанні та діяльність в УНСоюзі і українській громаді. На мою думку і думку дискусантів на Конвенції, на першому місці повинна бути діяльність в УНСоюзі та в українській громаді. Бо яка нам користь з того, коли бідний студент забере гроші стипендії і по закінченні студії до УНСоюзу та до нашої громади не признається?

Головний радний Євген Репета: Вважаю кончею виготовлення бюджету у відповідному часі. Головний касир Уляна Дячук повинна виготовити окремий бюджет для УНСоюзу, а окремий для Корпорації Дому УНСоюзу вже при кінці року на черговий рік і повинна вже тоді дати його під обговорення Екзекутиви. Тоді в травні цей бюджет повинні дістати члени Головного Уряду, щоб вони могли слідкувати, чи прибутки та видатки збігаються з тими сумами, які були заявлені.

Головний радний Роман Куропас: Я хотів би дістати більше інформації про інвестицію Гамілтон, про яку була мова на Конвенції, та про винайм двох поверхів у союзовому будинку. Скільки квадратних стіп вони мають і чи є вже хто-небудь наші зацікавлені.

Головний контролер д-р Богдан Футей: Я хочу в першу чергу погратувати головному президенту за його слово на початку нашого засідання. Бо приємно було почути після довгих років слово з думкою будови організації. Але маю до вас теж питання. Я хотів би довідатися, чи наша будівельна комісія, чи комісія будинку Головного Уряду знала про те, що в переговорах зі сторонами про винайм будинку Ви не могли бачити, чи взагалі знайти цих документів — контрактів та мусіли через когось другого ці документи одержати. Бо коли ці документи відноситься до нашої установи, то вони повинні бути постійно в Головній Канцелярії. Далше, я погоджуюся з головним радним д-ром Лозинським, і хотів би цю справу ще раз підняти щодо визначення делегатів на СКВУ. В протоколі Екзекутиви, що його ми одержали перед відїздом на це засідання, не було нічого про вибір представників на СКВУ. А тут виглядає, що їх вже обрано. Я хотів би прилучитися до думки, що повинна існувати в такій репрезентації певна пропорція. Якщо маємо п'ять делегатів до СКВУ, то пропорційно повинно б там бути трьох делегатів з Екзекутиви, а по одному з Контрольної Комісії та з Головної Ради, тобто один головний радний. Це було б на місці і було б виявом співпраці між трьома відділами нашого Уряду. На жаль, так не зроблено. А треба брати під увагу провінцію, бо сонце не сходить над Нью Йорком і не заходить над Філадельфією, як це комусь здається. Правда, часом робиться щось для Канади, ніби Канада існує і тому мусить мати представника. Але ми не бачимо представництва зі Заходу. Тому звертаємось до вас з пригукую, щоб ви брали під увагу територіальне представництво. Відносно знімок і життєписів, які були поміщені в „Свободі“, треба було, коли просили ви про життєпис, сказати нам, чи вияснити, що хочете з ним зробити. Я вислав резюме і сподівався, що з нього виберуть тільки певні речі, а тут відрукували все у „Свободі“ і то по-англійськи. Дуже прошу в майбутньому ставитись до таких справ обережніше, як це зроблено останній раз.

Головний радний Василь Ділюк: Хочу висловити признання нашому головному президенту за його слово, а головне — звернення „брати і сестри“, бо це підкреслює братерство — братерство, яке повинно панувати в нашій установі і за яке ми боролися. Подобається мені теж підхід головного президента до організаційних справ та його теза зміни організаційної системи, яка повинна була бути зроблена вже давно. Професійні організатори, це теж добра ідея, потрібна теж зміна винагород і платень, бо це було причиною незадоволеного стану. Пізнанням системи праці інших організацій та зміною структури повинні ми зайнятися тут усі на нашому засіданні. Прошу вияснення відносно справ винайму приміщень в будинку і тих контрактів, що їх не передано новообраному президенту, як теж про те, як доводилося головним касир пані Дячук про ці справи та як ця справа стоїть тепер. Призначення представників до УККА і СКВУ виглядає дивним. Виглядає так, що самі зішлись і себе вибрали. Однак, мені це не є зрозумілим тому, що в протоколі засідання з 11-го липня немає нічого про такий вибір делегатів, а чергове засідання ще не відбулося, бо воно визначене щойно на 16-го вересня в Чикаго. Ми чуюмо, що делегати вже є вибрані і вже подано їх прізвища. Що мова про представника Канади, то добре було б, щоб це Канадська Представництво, про яке так часто говориться, а також знало щось про ці речі, а і про різні інші справи Канади, як стипендії, Давин і тим подібне. До головного секретаря маю запит, чому ми мали так багато, бо аж 111 грошових зворотів. До головного касира маю завагу, що ми маємо забагато оголошень, а ці наші оголошення на радіопрограмах не приносять нам користей, хоч вони нам дорого коштують. Ніхто, навіть коли і послухає нашого оголошення, сам по забезпечення в УНСоюз не прийде. Тому нам треба над цим призадуматися. І вкінці, запитання, коли я дістану посвідчення пожертви \$25.00, складеної на Конвенції? Чи ви маєте мене на списку і чи я дістану таку посвідку, як її дістали вже деякі делегати.

Головний радний інж. Мирослав Кальба: Почну від головного президента. Хочу вкрити, що його слово, це не виборча пропаганда, бо він уже вибраний, але слово після глибокої застанови. Маю враження, що він і доложити всіх старань, щоб хотів частину з того козального плану реалізувати, а це вже буде досягненням, яким ми всі будемо збудовані та для здійснення якого всі ми дамо йому піддержку. Всі ми допоможемо йому в праці над порпавою того стану, який в нас тепер існує, та над розбудовою нашої організації. До головного секретаря не маю багато запитів, бо він дав нам цифри і цифри. Тільки не розумію в тих цифрах знача „плюс“ поруч числа суспелдованих членів у травні. (В. Сохан: Плюс число, що було більше прийнятих членів, як суспендованих, а ми подасмо остаточну втрату по відтягненні від числа суспендованих число прийнятих новою). До головного касира пані Уляни маю найбільше запитів. З звіту бачу, що ми сподіваємось з будинку кругло півтора мільйона прибутків, а видатків біля \$1,300,000. Отже будемо мати надвишку. Хочу знати, чи в цих видатках передбачено виплати на зворот позичок, чи тільки на відсотки? Я зрозумів, що ми маємо на домі тільки два роди позичок, одну від УНСоюзу та другу від членів, разом на суму \$13,500,000. Питання, чи ми маємо вже якийсь чистий прибуток з цього будинку, чи далше виходимо з нього дефіцитово? Відносно житлового будинку, що його ми маємо у спільній корпорації з порторіканцями, прошу вияснити, чи ця позичка в сумі \$250,000 на порпаву будинку дасть нам змогу остаточно поправити цей будинок, чи він буде далше розлітатися і чи ми будемо судити контракторів за такі недомагання в побудові? Заклики жертвувати гроші дивіденд на Фонд Нагалої Потреби приходять до нас записно, бо ми вже тоді часто роздали всі чеки членам. Добре було б, щоб ці звернення приходили до нас разом з чеками дивіденди. Мені було приємно почути, що наш довголітній головний редактор не тільки хоче мати „гуд тайм“, але також зобов'язався далше працювати і займатися тією діяльністю, яка була досі дуже занедбана, тобто діяльністю Видавництва. Хочу вкрити, що під його провідом буде праця поступати, будуть появлятися річні альманахи і то вже своєчасно, бо досі були в нас часті нарікання членства, яке сподівалося

Слово до земляків Тернопільщини

Вельмишановні Земляки!

Земляцьке Об'єднання „Тернопільщина“ (ЗОТ), що його зорганізовано в 1957 році видало досі два томи регіонального збірника „Шляхами Золотого Поділля“; перший у 1960 році, а другий у 1970 році по 1,000 примірників. Перший том зовсім вичерпаний (але ще є люди, які бажали б його набути), а другого залишилося ще 250 примірників; його ціна 6 доларів і 50 центів на пересилку. Тепер Редколегія готує матеріали до третього тому, який своїм об'ємом перевищить оба попередні (коло 1,000 сторінок друку). В усіх наших бюлетенях, яких вишло досі 6 чисел, ми все зверталися до шановних земляків складати свої пожертви на наш видавничий фонд. Але, на жаль, лиш дехто відгукнувся на наше прохання.

На п'ятому з'їзді Тернопільщини у Торонті у дні 2-3-го липня 1977 року ухвалено 2 долари річної вкладки до нашого Об'єднання, але й цієї мінімальної суми небагато виплатили. Крім цього ще багато земляків залигає за оплатою за бюлетень, який ми змусили були перестати видавати, щоб не порушувати видавничого фонду, призначеного на видання III тому нашого збірника.

До дня 15-го листопада м. р. нам вдалося зібрати 14,614.59 доларів, але це далеко замало, щоб видати щось краще. Всім добре відомо, що все дорожче, включно з друком книжки. На видання III тому ЗШП потрібно тепер шонайменше 20 до 25,000 доларів. Тому, Дорогі Земляки, ми звертаємось до вас з проханням востаннє: платити якнайшвидше членську вkladку в сумі 2 долари річно, починаючи від 1977 року; і шановні земляки, які винні гроші за

альманахи перед святами, а діставали пів року пізніше. Головний контролер проф. Іван Телюк: У першу чергу хочу ствердити, що я мило заскочений тим, що після перерви, яку я мав у праці в Головному Уряді, постає тепер в УНСоюзі новий дух нової праці. Мене найбільше зацікавила справа створення комісії, яка мала б запропонувати потрібні в УНСоюзі зміни. Чи ця комісія буде займатися найбільше певною справою організаційною? Чи ця комісія буде теж, крім внутрішніх власних засобів, користуватися порадами зі зовні різних фахівців? Ми бачимо, що наш організаційний розвиток припинився. А спадок кожної організації є завжди скоршій, як її ріст і розвиток. Тому справа організації буде найважливішою справою, що її ми тут маємо розв'язати, чи пробувати розв'язувати її працює цієї комісії. Важливим є, як ми цю комісію оформимо, та які ми їй дамо завдання. Мене трохи затримувала заява, що у випадку, коли б ця комісія не виправдала себе, тоді сама Екзекутива дасть свої пропозиції. Я думаю, що це передчасно складати таку заяву, коли ще не маємо навіть комісії, ані теж жадної пропозиції.

Голова рада Гелен Олек: Головний президент згадав у своєму слові почесних членів Головного Уряду. Деякі з нас доцільно, що почесні члени одержують від УНСоюзу тільки звороти коштів, інші кажуть, що почесні члени дістають діти, так як і ми. Тому прошу мене вияснити, як дійсно виглядає ця справа з винагородою почесних членів та скільки ми їх тепер маємо?

Головний контролер мгр Іван Геврик: Я хотів би порушити справу делегатів, про яку говорив добрий промовець головний радний д-р Аскольд Лозинський. Може дехто з вас згідний з тим, що він сказав, але з цим не погоджуюся. Коли покійний інж. Володимир Косар перестав бути головним урядовцем УНСоюзу, я особисто заступав УНСоюз в Президії Комітету Українців Канади. Я заступав УНСоюз протягом 13 років і не взяв за це одної копійки від УНСоюзу, ані за бензину, ані за паркування, чи на інші видатки. Як це виглядало б тепер, коли б з Канади тепер ви назначили когось іншого? Так само можна сказати про членів Екзекутиви, але вони не потребують адвоката, бо мають свого адвоката, головного президента д-ра Фліса. Правда, ми можемо час від часу Екзекутиву бити, але Екзекутива є відповідальна за цілу працю УНСоюзу. Отже, як би то виглядало, коли б представниками до СКВУ не були ті члени Екзекутиви? Відносно приділів стипендій маю теж іншу думку, як мій передбесідник д-р Лозинський. Стипендії повинні діставати в першу чергу ті, які їх потребують і видатують їх на студії, а не на щось іншого, як це ми б робити той, який працює і заробляє гроші. Думаю, що Стипендіальна Комісія, яка має всі дані про апікантів, найкраще знає, кому уділити стипендію, беручи до уваги потребуючих, в тому, в першу чергу, сиріт. Справа проголошення життєписів членів Головного Уряду не є така зла, бо члени повинні знати своїх урядовців УНСоюзу. Та і самому д-рові Лозинському, про якого пишуть, як головного радного, це не пошкодить, а може допомогти, коли напишемо, що маємо в Головному Уряді такого молодого адвоката.

Голова рада Анна Гарас: Я ще хочу додати до своїх заваг, що добре було б, коли б наш головний президент погодився не публікувати його слів похваляти новому Головному Урядові, що він тепер найкращий. Бо ми, все таки, дивимось на 85 років існування УНСоюзу, в яких ми мали великих союзних патріотів і не було б добре, коли б це читали наші сеньйори. Думаю, що тепер ще завчасу так не твердити.

Головний президент д-р Іван Фліс: Я таки прошу подати в могом звіті, що ми маємо тепер, на мою думку, найкращий Головний Уряд. Я не тільки так думаю, а в це вірю.

(Продовження буде)

БЕРЕЗЕНЬ — МІСЯЦЬ КНИЖКИ!

УНСОЮЗ заангажував...

(Закінчення зі стор. 1)

грамот життєвого забезпечення вартості принаймні 800,000 доларів. Він різноманітним домагається головному організаторів Василю Оріховському при модернізації та поширенню діяльності УНСОЮЗу та наші нові англійські брошури про наші рідні забезпечення грамот, а відтак і брошури будуть перекладені на українську мову.

Додаткові обов'язки п. Данька включатимуть організування групи професійних продавців забезпечення в терені, як теж виготовлення програми вишколу для тих продавців, включно з вишкільними довідниками, пояснювальними філіями, брошурами, посібниками, повідомлюючими листами та всіма іншими засобами, які пов'язані з ринком продажу наших грамот та з тими класами забезпечення, які має Український Народний Союз.

Професійні продавці забезпечення, що їх зорганізує та вишколить п. Данько, головну увагу звертатимуть на те, щоб продавати належні суми забезпечення молодим українським професіоналістам, як теж і не професіоналістам, які досі вважали УНСОЮЗ як тільки „додатковим” забезпеченням чинником. Тепер УНСОЮЗ готовий задовольнити всі забезпеченні потреби українців, не зважаючи на суму забезпечення.

Василь Данько вповні співпрацюватиме з головним організатором УНСОЮЗу Василем Оріховським, який далі відповідатиме за всю організаційну діяльність УНСОЮЗу і далі очолюватиме діяльність Округу і Відділів в тій площині, як це було досі, та вдержуватиме тісний зв'язок з усіма секретарями та організаторами.

УКРАЇНСЬКИЙ ПАТРІОТ...

(Закінчення зі стор. 1)

Національної Об'єднаної Партії Вірменії та референдуму у Вірменії по питанню самовизначення.

На початку лютого 1977 року Овсієнка перевели до Житомира з мовдовського табору ч.19, 5-го березня, після повного чотирирічного ув'язнення його звільнено і він тоді оселився у с. Леніно, Радомисльського району, Житомирської області. Він зразу став підлеглим місцевому адміністративному наглядові на шестимісячний період.

Швидко опісля, 31-го березня, він звернувся з проханням до місцевих освітніх чинників дозволити йому працювати по своїй професії як учителя української мови та літератури. Йому відмовлено, мовляв, „немає вільних місць”. Овсієнка звернувся у тій же справі до міністра освіти УССР 8-го квітня. У зверненні він зазначив, що навіть перед своїм звільненням КГБ пояснив йому, що він не матиме змоги працювати за своєю професією, якщо він не „змінить своїх поглядів”.

Він попросив місцеві чинники, щоб йому дано посаду у Радомисльському районі, до якого обмежував його наказ адміністративного нагляду, або щоб нагляд був знятий, то він мав би можливість шукати праці деінде. Інакше писав Овсієнка, його насправді позбавлено праці по своїй професії, що дорівнювало дискримінації в зв'язку з його особистими поглядами.

Подібне прохання Овсієнка подав того ж самого дня до прокурора УССР і це прохання пізніше відкинула Житомирська прокуратура.

2-го серпня 1977 року Овсієнка допитували в справі членів Української групи Гельсінкських угод, Микола Матусевич та Мирослава Маринюка. Три агенти КГБ відідали йому у тім же місяці і погрозували йому судовою відповідальністю за „нависне подання неправдивих свідчень”, „спонування свідка давати неправдиві

свідчення” та „оприлюднення фактів передсудового досліду”.

Швидко опісля, 5-го вересня, адміністративний нагляд над Овсієнком продовжено на додаткових 6 місяців. Причина цього продовження були подані такі: 1) утримування зв'язків з „антисовєтськими елементами в міських ув'язненнях”; 2) утримування зв'язків з Матусевичем та Маринюком та 3) вплив на свою племінницю Людмилу Рябуху давати „свідомо несправдливі свідчення” у справі Матусевича та Маринюка. Тоді, 23-го вересня Овсієнка подав ще одне ствердження прокуророві УССР з протестом проти відмови, яку він дістав у відповідь, на прохання від 8-го квітня і він знову висловив свої аргументи.

Агенти КГБ так само допитували Овсієнка восени 1977 року в справі українського письменника Гелія Снегирьова, який недавно помер у в'язниці, і знов у лютому 1978 року в справі Левака Лук'яненка, якого пізніше засудили до 15 років у концентраційних таборах та заслання.

22-го жовтня 1977 року Овсієнка одержав формальне пересторогу, що коли він продовжуватиме брати участь у діях „шкідливих держав”, його далі переслідуватимуть. Від того часу Овсієнка почав вимагати дозволу емігрувати, у чому йому відмовлено знову та знову. Це мабуть і був той остаточний елемент, що привів до його арешту та суду.

Разом із вісткою про присуд Овсієнкові прийшла з України інформація, що Василю Стрільцеву — члена Української групи Гельсінкських угод — недавно засуджено до 3-ох місяців ув'язнення за участь у страйку. Стрільцев, якому 50 років життя, теж колишній політичний в'язень.

Стрільцев заарештовано при кінці 1944 року, коли він був 15-річною дитиною, і засуджено військовим трибуналом до 10-річного ув'язнення у концентраційних таборах. Час засуду, характер суду та самий присуд 15-річному хлопчині насуває думку, що його обвинувачення у причетності до визвольної боротьби ОУН — УПА.

Після 10 років концентраційних таборів, восени 1954 року, він стає учителем у Івано-Франківській області. Під час хвилі арештів української інтелігенції на початку 1972 року Стрільцева переслідували через його раніше ув'язнення. Згодом його звільнено з праці учителя. Восени 1977 року Стрільцев відмовився від совєтського громадянства і почав кампанію за дозвіл емігрувати до Англії.

Не зважаючи на намагання окупаційного режиму знищити український національний рух; цей рух і далі залишається серйозною проблемою для совєтських окупаційних чинників. 8-го лютого радіо Москва передало новий напад на пресу вільного світу за так звану „кампанію” проти Совєтського Союзу. Цього разу засудили часопис у Торонто „Глоуб енд Мейл” за публікацію оголошення в обороні Лук'яненка.

УЦІС свого часу розповсюдила інформацію про деталі цієї справи і викликає замішання в Москві та невгамовану відповідь Москви. Московське радіо заявило, що Лук'яненко вів „терористичну діяльність в Україні з шлюзу знищити там совєтську систему та відділити Україну від СС-СР”. Радіо Москва так само заявило, що Лук'яненко теж „поширював ненависть поміж українцями проти росіян та розповсюджував друковані праці націоналістичного характеру”.

УСПІХИ НАШОЇ МОЛОДІ

Романа А. Рудник — визначна учениця та союзова і громадська активістка

Сімнадцятирічна Романа Анна Рудник, студентка та мешканка південної Каліфорнії, дочка п-ва Романи та інж. Августина Рудників, „сеньйор” середньої школи в Монровії, Каліфорнія, останньо звернула на себе увагу дирекції школи та вчителів, як також місцевих університетів і преси — своїми незвичайними здібностями в науці, високим рівнем міркування та культурі. Все це є впарі з її привітністю та життєрадісністю, що й стало причиною її активної участі в багатьох шкільних глибоках та різних організаціях.

Романа Анна Рудник

Згідно з останніми пресовими повідомленнями англійської преси, Роману Анну Рудник загал учнів відзначив, як одну з „найбільш інтелігентних студентів” на 1978/1979 роки. Закінчивши середню школу, вона отримала золоту медаль випускника, а також нагороду від ДАР — Дочок Американської Республіки, від Банку Америки за знання чужих мов та досконале їх володіння, „Ситизен Тін Аворд” і вона була чотирі роки на почесній Листі Декана.

Крім того Романа Рудник є членом студентського парламенту, президентом Стипендіального комітету та під час своїх чотирірічних студій еспанської мови була членом Управління Студентського Клубу, як також і президентом Почесного Товариства та була членом в управах інших клубів та організацій.

Романа не тільки працює над своїм удосконаленням під суспільним та научним

Святополк Шумський

Гарвардський полуденок...

(Закінчення зі стор. 1)

презентант молодого покоління — д-р Роман Процик, член Головної Екзективної ФКУ і діючий голова Товариства „Приятели Українського Гарварду: провідні діячі ФКУ з Нью-Йорку, Детройту та з різних місцевостей в Огайо.

Присутність і виступ Надії Світличної на цій Гарвардській церкві в Клівленді символічно вказує на те, що український Гарвардський проєкт реалізується в користь цілого українського народу, бо український Гарвард став для міжнародного наукового світу широким, ясним вікном в Україну.

На прийнятті, яке почнеться о год. 3:00 після полудня, запрошено всіх членів ФКУ в Клівленді, репрезентантів церковних та громадських установ, українську студентську молодь. Багаточисленний організаційний комітет, що займається підготовкою прийняття — усім гостям радий.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього після довгої й тяжкої недуги відійшов від нас 18-го лютого 1979 р., прийнявши Найсвятіші Тайни, наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО, ДІДО, ПРАДІДО й БРАТ

бл. п.

ІВАН ГАЛИЧИН

Цією дорогою дружиною й родиною Покійного складають щирою подяку всім Приятилям, Знайомим і Незнайомим, які взяли участь у Панахиді, Службі Божій і похоронних відправах на цвинтарі „Кальварія” та в трині. Ми безмежно вдячні за їхні молитви, Служби Божі й квіти на могилу.

Зокрема з глибокою вдячністю дякуємо парохів церкви св. Покрови в Озон Парку, Н. Й. о. крилошанині Любові Мудрому за духовну опіку над Покійним у час його недуги, за уділення Найсвятіших Тайн, за відправлення Панахиди 20-го і 21-го лютого ц. р., за Службу Божу в церкві св. Покрови, за похоронну відправу на цвинтарі і за участь у трині та за проведення молитви перед і після неї. Дякуємо проф. Тимошеві Білостоцькому за зворушливий спів під час похоронів. Наша сердечна подяка належить головному передсідникові УНС д-ві Іванові Філісові за участь у Службі Божій і в похоронних відправах на цвинтарі, а панству Марії й Володимирові Барагурам, панству Анні й Іванові Пригодам і п. дир. Романові Крупці з 361-го Відділу УНС „Дністер” за участь у Панахиді, Богослуженні, похороні й на трині. Особливо дякуємо п. І. Пригоді і п. дир. Р. Крупці за теплі слова про Покійного під час трині.

Дякуємо Всім, хто не опустив нас у нашому тяжкому родинному горі. Хай Господь має їх в своїй опіці. Наша подяка належить похоронному заведенню Керна в Ріго Парк за дбайливе проведення похоронів.

МАРІЯ ГАЛИЧИН з родиною

У Сороковий день смерті

бл. п.

ІВАНА ГАЛИЧИНА ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

будуть відправлені

в церкві св. Покрови в Озон Парку, Н. Й. і в церкві СС. Василянок у Словтсбургу 29 березня ц. р., о год. 9-й вранці.

Просимо про особисту й молитовну участь у Богослуженнях.

Молоді люди знову...

(Закінчення зі стор. 1)

Український Центральний. Щоб успішніше проводити інформативну працю та поширювати правду про Україну — потрібні фінанси. Тому Збори одноголосно підтвердили, що український імігрант не повинен викручуватись від своїх громадських обов'язків.

Закриваючи Збори, голова Президії д-р М. Бих в імені громади побажав молодій Управі успіхів у їхній праці.

У глибокому смутку повідомляю Родину і Знайомих, що у вівторок, 20-го березня 1979 року, несподівано, упокоївся в Бозі

мій БАТЬКО

бл. п.

Д-р МИРОН ДИКИЙ

нар. 1908 року у Комарні, Україна.

ПАНАХИДА — у суботу, 24-го березня 1979 р., о год. 8-й веч. в похоронному заведенні П. Яреми в Нью-Йорку. ПОХОРОН — у понеділок, 26-го березня 1979 р. з того ж похоронного заведення до церкви св. Юра в Нью-Йорку, а опісля на цвинтар Fairlawn Memorial, Fairlawn, N.J.

Дочка — ДАРІЯ ДИКА-ФРЕНЧ з мужем ВОЛТЕРОМ

Замість квітів на могилу Дорогого Товариша

бл. п. Степана Окренкого

складаю 25.00 доларів на Фонд Катедри Українознавства при Гарварді.

Родині, мої ширі слова співчуття. Ярослав-Анатоль РОМАХ

В неділю, 25-го березня 1979 року, о год. 12:30 по пол., після Служби Божої в Українській Католицькій Церкві

св. Павла в Рамзей, Н. Дж.

буде відправлена

ПАНАХИДА

в сороковий день болючої смерті

Найдорожчого

БАТЬКА, ДІДУСЯ, ТЕСТЯ й ШВАГРА

бл. п. БОГДАНА

ДУМАНОВСЬКОГО

кол. професора українських гімназій, людини праці, широго серця і доброї думки.

З подякою відмічам, що з ініціативи Приятилів і Знайомих Покійного і наших Друзів відправляється Святі Літургії у багатьох Церквах Америки, в Канаді, Європі й Аргентині за спокій його благородної дш.;

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Син — ЛЮБОМИР

і дочка — ІРИНА

з Родинами

Замість квітів на могилу

бл. п. Ірини Шох

фінансового референта УДР.

зложили на потреби Українського

Демократичного Руху:

по 25 дол.: Іван Дубилко (Торонто), Ірина Козак, Богдан Кордюк, Василь Рудко і Атанас Фіголь (всі з Мюнхену).

По 20 дол.: Роман Ільницький, Степан Процик, Олег Федішин. По 10 дол.: Ольга Масюкович і Є. Перейма (всі з СКА). Разом 205 дол.

Замість квітів на могилу

бл. п.

Д-ра ПЕТРА ІГНАТА

60 доларів

на видання Карпатського Союзу

складають:

д-р Іван ПОДЮК

Софія ФРАЦІАН

д-р Галина і д-р Святослав

КЛЮФАСИ

Замість квітів на могилу

бл. п.

Організація Оборони Лемківщини

III. Відділ у Пассейку, Н. Дж.

Замість квітів на могилу визначного сина княжої землі — Лемківщини — борця за волю України, колишнього старшину ОУН, УПА на Лемківщині, голову Крайової

Післявої Старшини в ЗСА

бл. п.

АНДРІЯ МИЦЯ

„ВЕРНІВОЛІ”

складаємо 150.00 доларів

на Фондацію Дослідження Лемківщини.

ЗА УПРАВУ:

АННА ГАРГАЙ

секретар

МАРІЯКА ДУПЛЯК

голова

ОТК — „ВОВЧА ТРОПА”

повідомляє, що

ЛІТНІ ТАБОРИ

ДЛЯ НОВАЦТВА та ЮНАЦТВА

відбудуться

від 7-го липня до 28-го липня 1979 року

на Вовчій Тропі в Іст Четгем, Н. Й.

Карти зголошень можна одержати в місцевих Пластових Станіях

або писати на адресу:

PLAST CAMP, Inc., 140 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

Речень зголошень — 31-го ТРАВНЯ 1979 року.

Увага! КЛІВЛЕНД і ОКОЛИЦЯ! Увага!

„СТУДІЯ МИСТЕЦЬКОГО СЛОВА” підлітківської в Нью-Йорку

під протекторатом

Українських Злучених Організацій, Відділ УКА в Клівленді, Огайо

і при співпраці

Союзу Українок Америки, Округової Управи Відділів в Огайо

ВИСТУПИТЬ З ДВОМА П'ЕСАМИ

в Normandy High School, 2500 West Pleasant Valley Rd., Parma, Ohio

1. Субота, 7-го квітня 1979 року, година 7-ма вечора

БОРИС ГРИНЧЕНКО

„СТЕПОВИЙ ГІСТЬ”

ІСТОРИЧНА ДРАМА НА 5 ДІЙ З ДОБИ ХМЕЛЬНИЧЧИНИ

з ГОСТИННИМ ВИСТУПОМ, В РОЛІ БАНДУРИСТА РОМАНА ЛЕВИЦЬКОГО

Неділя, 8-го квітня 1979 року, година 3:30 по пол.

ЕЖЕН СКРІБ

„СКЛЯНКА ВОДИ”

КОМЕДІЯ В 5-ОХ ДІЯХ

ПЕРЕКЛАД З ФРАНЦУЗЬКОГО — ЮРІЙ ШЕРЕХ

Квитки набувати в кредитівці, в українських крамницях і при касі

Постава: Підлітківської Музики: Ігор Соновичий

Хореографія: Ольга Ковальчук-Івасівка

Оформлення і костюми: Маріяка Шуст

Світло: Юрко Гречило

Інспектор сцени: Володимир Папуга

Увага! ФІЛАДЕЛЬФІЯ, Па. Увага!

Неділя, 6-го травня 1979 року, година 4-та по пол.

Зала:

La Salle College Union Theatre, 20th St. & Olney Ave., Philadelphia, Pa.

БОРИС ГРИНЧЕНКО

„СТЕПОВИЙ ГІСТЬ”

ІСТОРИЧНА ДРАМА НА 5 ДІЙ, З ДОБИ ХМЕЛЬНИЧЧИНИ

ГОСТИННО, В РОЛІ БАНДУРИСТА ВИСТУПИТЬ РОМАН ЛЕВИЦЬКИЙ

Виступ спонсорує: Український Клуб при La Salle College.

Вступайте

в члени

УНСОЮЗУ!

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує О. Твардовський

УСВТ „Чорноморська Січ” першуну турніру копаного м'яча

УСВТ „Ч.Січ” — „Арсенал С.К.” — 2:2

УСВТ „Ч.Січ” — „Рамано С.К.” — 4:3

УСВТ „Ч.Січ” — „Гаррісон Ф.К.” — 2:1

Дня 11-го лютого ц. р. закінчився турнір копаного м'яча в закритій залі. Цей турнір уже втретє провів „Норден Кавенті Сакер Ліг” у величавій залі Ракленд Комюніті коледжу в Саферні, Н. Й. Між 64-ма дружинами Північного Нью Джерзі, що виступали в шістьох різних дивізіях, єдиними українськими дружинами були: перша і юнацька УСВТ „Ч.Січ”. Перша дружина змагалася у так зв. „Сі-ніор Дивізі”, у якій завдяки своїй стабільній грі, остаточно здобула звання чемпіона і великий Трофей Ліги. В 3-ох останніх звітних рундах „Січовики” здобули 5 із 6-ох можливих точок, якими і перерішили долю чемпіонату. В зустрічі з „Арсеналом” з Парамусу, що закінчилася ремісом, вислідом, голі для „Ч.Січ” стріляли: Данігін і Андрій Бакун. У чергових змаганнях з клубом Рамано „Пейсерс”, „Січовики” перемогли вислідом 4:3. Голі для „Ч.Січ” здобули: Данігін — 3 і А. Бакун. У рішальних за чемпіонат змаганнях із сильним клубом Гаррісон „Ч.Січ” здобула перемогу в досить несприятливих обставинах, що їх створив „неджда” судді. На протязі цих фінальних змагань, суддя без більших причин зупиняв гру, при кожному дотикі змагунів в акції, попереджав жовтою картошкою переважно змагунів „Ч.Січ”, а в 59-й хвилині без підстави усував з гри Даня Бакуна. В цьому часі Гаррісон провадив 1:0. Та не зважаючи на ці обставини, „Січовики” задержали холоднокровність, завдяки якій в останній секунді нормального часу вирівняли вислід 1:1. Згідно з правилами турніру була заражена догровка без воротарів, при чому перший гол рішав долю чемпіонату. Не зважаючи на вилучення з гри згаданого змагуна „Ч.Січ”, українські футболісти тримали ініціативу в цих драматичних хвилинах догровки, в яких Данігін врешті стріляв переможного голя турніру.

Після закінчення цих фінальних змагань Провід турніру вручив „Ч.Січ” великий Трофей, при чому, директор турніру висловив GRATULACIJA нашим змагунам за спортову поставу та за цей заслужений осяг. На протязі 10 тижневого зимового сезону в цьому турнірі, „Ч.Січ” виступала в такому складі: Ф. Брайді, Ю. Бакун, А. Попович, Р. Ганіч, Т. Парк, А. Бакун, Ф. Данігін, І. Паливода, П. Паливода, Г. Маїк, І. Калинович, В. Ілич. Провідник дружини Михайло Паливода.

УСВТ „Ч.Січ” (юнаки) — „Тістл „А” (юнаки) — 0:1
УСВТ „Ч.Січ” (юнаки) — Рамано СК (юнаки) — 8:1
УСВТ „Ч.Січ” (юнаки) — „Торпідо” (юнаки) — 2:1

Крім першої дружини в цьому турнірі в II дивізі виступала юнацька дружина „Ч.Січ”, яка на усіх 12 дружин точково здобула 1-ше місце і була нагороджена — на жаль — другоряд-

ним Трофеем. Завдяки складним правилам турніру згідно з якими числення точок реалізували, шось подібно, як в Північно-Американській Професійній Лізі, зараховуючи точки теж за здобуті голі, нашу дружину не допустили до так зв. „плей офу”. Цікаво, що цей „плей оф” був призначений ще перед 3-ма рундами до закінчення турніру, коли наші юнаки займали в показнику таблиці 5-те місце...

У 3-ох кінцевих змаганнях юнаки „Ч.Січ” здобули 4 із 6-ох можливих точок і цим самим зайняли 1-ше місце в показнику таблиці турніру.

У складі юнацької дружини виступали: А. Пенчак, Р. Василяк, Д. Василяк, Ю. Гур, Т. Стефуршин, М. Васків, С. Сосак, М. Петрух, О. Калинович, Е. Турянський, М. Федоренко, В. Федоренко, Ю. Ютимік, Ю. Презнімський, Шудлюк, Нішіт, Кряк. Провідниками дружини були: мгр І. Хамуляк, Т. Парк і А. Гур.

ВІДБИВАНКА
Жіноча дружина УСВТ „Ч.Січ” взяла участь в 1-турнірі ЮСВБ

Жіноча дружина „Ч.Січ” під проводом свого нового тренера і провідника, який є відомий в ЗСА відбиванка „Ч.Січ”, дружина Ратгертського університету і кол. член збірної Америки — Нестор Паславський взяла участь в турнірі 12-ох найкращих дружин відбиванкового району „Гарден-Емпасер”, який відбувся в Ньюарку.

Був це перший турнір для нашої дружини в цьому році і хоч наші дівчата не добилися до фіналу, то, як на перший раз, між найкращими добре себе зарекомендували. В боротьбі за перше місце в своїй групі українці перемогли клуб Бруклін 15:10, 15:7, „Мейплс” 15:8, 14:16 і „Вандербилт” 13:15, 15:11, та програвали в першому групі Стен Айланд 12:15, 11:15.

Згідно із цими вислідами кінцевий показник 1-ої групи турніру мав такий вигляд:

1. Статен Айланд В. К. 9:1 точок.
2. Джесс В. К. 8:2 точок.
3. УСВТ „Ч.Січ” 5:5 точок.
4. Вандербилт В. К. 4:6 точок.
5. Бруклін В. К. 2:8 точок.
6. Мейплс В. К. 1:9 точок.

Склад „Ч.Січ” в цьому турнірі був: Н. Басняк, М. Котляр, Д. Твардовська, Х. Басняк, М. Бояр, І. Паславська, О. Паславська, І. Дармохвал, І. Шеремета, П. Гол, Л. Бойко.

УСВТ „Ч.Січ” — Воррен В. К. 2:3 сетів
УСВТ „Ч.Січ” — Саммит В. К. 2:0

У двох останніх перенесених змаганнях Жіночої Відбиванкової Ліги Нью Джерзі „Ч.Січ” зазнала поразки на виїзді з клубом Воррен і здобула дві точки воковером, після цього, як дружина Саммиту не вилася на залю змагань. В грі з Воррен, в складі дружини виступали: Д. Твардовська, І. Шеремета, О. Генсюр, І. Дармохвал, Н. Моравська, Б. Макин. Ланковий А. Лапичак.

(от)

УСО у Філадельфії „Тризуб” відбуде Річні Збори

Філадельфія, Па (с.г.). — У неділю, 4-го березня ц. р., тут у власній залі відбулися 29-ті з черги загальні збори Українського Спортивного Осередку „Тризуб”. Збори, що розпочалися о год. 4-й по полудні, відкрив їх голова Т-ва Роман Савчак, і ствердивши їхню правосильність, попросив Степана Мазура провести молитву. Вітатк вишановано п'ять померлих членів Т-ва і обрано президію до переведення нарад. Президію, як голова, очолив Степан Мазур, заступником голови обрано Євгена Зиблікевича, а секретарем — д-ра Ярослава Качая. Номінаційну комісію, вже раніше іменовану Управою Т-ва затверджено односторонньо у такому складі: Петро Тарнавський — голова та Мирон Капій, Ярослав Качая, Богдан Сірий, Сидор Новаківський — члени. По прочитанню й прийнятті протоколу з попередніх Річних Зборів, приступлено до звітування членів уступаючої Управи.

Першим звітував голова Т-ва Роман Савчак. Його основно опрацьований звіт показав у подробицях многогранну працю Т-ва на протязі звітного року. Він згадав про найважливішу ділянку в історії Т-ва, а саме закупівлю 30-акрової послисти в околиці Філадельфії в ціні 180,000 дол. та підписання контракту цієї закупівлі 14-го березня 1978 року. Відтак 8-го жовтня м. р. відбулося офіційне відкриття згаданої площі в присутності сотень членів „Тризуба”, представників громадських організацій Філадельфії та духовенства українських церков. Голова згадав і передчасну смерть великого любителя й приятеля Т-ва митрополита УКЦеркви сл. п. Владика Йосифа Шмондюка. У дальшому він поінформовав, що при Т-ві діє шість дружин копаного м'яча, дві дружини відбиванки та ланки — тенісна, шахова, гри гольфа і ланка настільного тенісу. Говорячи про закупівлю площі для вжитку Т-ва, він з призначенням висловився про ентузіастів спорту, які безінтересово кожної суботи працювали і працюють над її упорядкуванням.

Голова згадав також про віддану працю архітекта Романа Шведа та інж. Богдана Сірого над планами будови як площі, так і потрібних забудов, а зокрема приміщень для глядачів. Подякуючи за гарну співпрацю усім членам Управи закінчив голова свій звіт. Вітатк про фінанси: звітував касир Сидор Новаківський, відчитавши фінансовий звіт, що його приготував директор канцелярії Т-ва Степан Бриндзей. Згідно звіту помімо зросту цін, як на напикти так і харчі, Т-во мало чистого зиску 18,946.23 доларів, що свідчить про раціональну господарку Управи Т-ва.

З черги інж. Богдан Сірий, висвітлюючи прозорі показав присутнім на екрані важливіші пляни розбудови 30-акрової площі. Ін-

женер Іван Скіра сказав, що площу обсадили шпильковими деревами, а крім цього заведуть і власну шкільку.

За Контрольну комісію звітував Мирослав Субтельний, який висловив признання уступаючій Управі Т-ва за ведення раціональної господарки, водночас запропонувавши уділення абсолютної уступаючій Управі з подякою і признанням.

Під час дискусії голова президії Степан Мазур звернувся до зібраних членів Т-ва з апелем, щоби вони декларували свої латки на розбудову площі, звернувши увагу, що акція збири грошей на розбудову площі ведеться вже від довгого часу, але, на жаль, велика частина професіоналістів Філадельфійської Метрополії, ще до того часу не відгукулася. На його заклик присутні члени задекларували свої латки на суму понад 3,000 доларів. Несподіванкою для присутніх була поява молодого спортсмена Миколи Кузевича, який сказав, що передає чек на розбудову площі в сумі 856 доларів, як заробіток із відбуті забави молоді в залі „Тризуба”.

При виснах, на пропозицію Ярослава Козака, більшість голосів схвалено піднести висоту членської вкладки до Т-ва з п'ятьох до десятих доларів. У зв'язку з цим у 1980 році всі члени „Тризуба” будуть зобов'язані платити вкладку у висоті 10 доларів.

До нової Управи обрано чимало молодих членів, що дає повну надію на дальший успішний розвиток Українського Спортивного Осередку „Тризуб” у Філадельфії.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ
УНСОЮЗ!

• ДЕ КУПИТИ ПОДАРКИ НА УКРАЇНУ?
• ДЕ Є ВЕЛИКИЙ ВИБІР ТОВАРІВ?
• ДЕ Є НАЙКРАЩА ЯКІСТЬ?
• ДЕ Є ПРИСТУПНІ ЦІНИ?
• ДЕ Є ФАХОВА І СОЛІДНА ОБСЛУГА?

в УКРАЇНСЬКІЙ КРАМНИЦІ

DELTO GIFT SHOP, INC.

Zenon Iwanysky

146 First Avenue New York, N.Y. 10009
(Bet. 8th & 9th Sts) Tel.: (212) 533-2906

ДЕЯКІ ТОВАРИ НА ВИПРОДАЖ ПО НИЖЧЕ ЦІН ЗАКУПУ!!!

Масмо на складі: хустки і шаліки різного роду і розмірів. Светери — жіночі, мужські і дитячі. Близьки різного роду. Спеціальність! СВЕТЕРИ І БЛЮЗКИ З УКРАЇНСЬКИМ ВЗОРОМ. Шкіряні куртки. Капи та дивани на стіну, імпортовані з Еспанії, Італії і інших держав. ШТАНИ І МАРИНАРКИ „ДЖІНСИ” (Jeans). Нитки ДМЦ, Панама, юта і канва. Різні зори обрусів, доріжок і серветок. Друкований матеріал на подушки і драперії. Спідні вовняні жіночі блузи, „ленти годе” і пончо з Німеччини. Золоті малі тризуби з ланцюжками, наліпки на авті і т. п. ВЕЛИКИЙ ВИБІР КЕРАМІКИ І ІНКРУСТОВАНИХ виробів з дерева!!!

Маленькі подарки на весілля — від молоді.

СВІЙ ДО СВОГО!!!

НЕЗАБУТНЯ ЛЮДИНА

[Замість вінка на могилу св. п. Івана Галичина]

Бувають постаті, яких, стрінувши раз в житті, людина ніколи забути не може. До них належав і нещодавно померлий бл. п. Іван Галичин.

Він був одним із „старих емігрантів”, яких я стрінув першими з хвилею, коли моя нога станула на американський суходіл. Незабаром після прибуття до Нью Йорку був „зорганізований” у члени передової нашої братської-забезпеченої національної установи — УНС, одночасно й речника української спільноти в ЗСА. Я став членом Т-ва „Дністер” 361-го Відділу УНС, яке у той час було не лише клітиною матірньою установи, але й допомогло йому товариством, що опікувалося своїми членами морально, допомогло їм матеріально, відвідувало хворих, виплачувало їм хворобове й посмертне, брало участь з прапорами у похоронах своїх членів, складало вінки на їхніх могилах.

„Дністер” нараховував тоді близько дві тисячі членів і був на вершці свого розвитку й слави, як передовий Відділ УНС не лише на терені Округи, але й усієї організаційної мережі установи. Початково „Дністер” приміщувався в залі під церквою св. Юра, де мав своє бюро й шафи. Тут фінансово урядові й касир приймали членські внески, вписували нових членів, служили порадою потребуючим. Тут відбувався свої засідання уряд Т-ва. На місячні, квартальні й річні збори, на які прибуло коло трьох сотень членів, треба було винайти окрему залю в домові Українсько-американських Ветеранів. Хоча більшу частину громадсько-культурної праці „Дністер”, як і інших Відділів УНС перебрали різні товариства, організації й установи, то „Дністер” дає мав чинну бібліотеку, відбувалися на сходах доповіді, гутірки, товариські зустрічі й забави, зокрема, коли „Дністер” придбав власну простору лодіюку зі заленом наряд, олягальною й кухнею. „Дністер” гучно й парад-

но відзначав свої ювілеї у готельних залах із участю численних власних членів і громадян. Збори „Дністер” були тереном нарад, плянування, промов, дискусій, звітування, бо Т-во брало живу й активну участь у громадському житті. Делегатам „Дністер” належиться заслуга, бо вони на Конвенції УНС у травні 1954 року поставили зі залі внесок видавати журнал для дітей „Веселка”.

Зараз же на початку мого членства в „Дністрі” я став його довголітнім рекордним секретарем. І тоді я ближче познайомився з бл. п. І. Галичином. Добрий „Дністер” й УНС було найближче його серцю, хоча не втрачав з ока і загально-національних та громадських потреб.

Пам'ятаю його дрібну постать, сразу ясновисоку, а потім посивілу голову з прорідженим волоссям, розумні очі, що дивилися з-під окулярів, його спокійний, рівний голос. Він ніколи не хвилювався і ніколи не драгував інших, навпаки успоклював спори, лагодив розбіжності, знаходив способи, як вийти зі складних, запутаних, важких ситуацій, завжди маючи на оші добро організації і громади. Був експертом у фінансовій ділянці, як член Контрольної Комісії, хоча протягом своєї довгої приналежності до УНС і „Дністера” виконував теж функції бібліотекаря, касира, голови, буз делегатом на Конвенції УНС. Був добрим організатором. Це дає йому великий досвід і досконале знання проблем не тільки „Дністера”, але й УНС. Був дисциплінованим членом УНС, солідним, обов'язковим і працьовитим урядовцем, переконливим промовцем, жертвенним на всенародні цілі громадянства, людяно хрустально чистого характеру, добрим християнином, прикладним мужем, батьком і дідом. Про його скромність свідчить факт, що бувши братом головного предсідника УНС Дмитра Галичина, покійний Іван ніколи не використовував цієї об-

ПОЛІТИЧНІ ПРОСПЕКТИ...

(Закінчення зі стор. 2)
ті, перестане існувати. У зв'язку з цим і на Заході набиратимуть популярності китайські погляди на соціалізм „соціалізм”. Це вже сьогодні помітно. Ще не так давно західна преса шлохом ці погляди промовчувала. Тепер же вони займають уже часто й передові її сторінки.

Це не є наша фантазія, доказом чого є тривога, яка існує в СССР з приводу можливостей такого розвитку подій у світі. Уже у зв'язку з китайсько-в'єтнамським конфліктом советська пропаганда добувалася американсько-китайського зговорення в цій справі. Безумовно, це не відповідає правді, але не виключено, що таке „зговорення” в куди ширших масштабах, американсько-китайсько-західного союзу, скерованого проти СССР, у недалекому майбутньому може стати ширшим.

НАЙКРАЩИЙ ДАРУНОК НА ВСЯКУ НАГОДУ — ЦЕ ДОБРА КНИЖКА.

Купити собі заздалегідь:
ТАРАС ШЕВЧЕНКО: Повне видання творів у 14 томах \$75.00
Ivan Franko: FOX MYKYTA — Illustrated by William Kurelek (англійський переклад „Лиса Микита”) 12.95
Монотрафичний Збірник „БУЧАЧЧИНА” 25.00
Кошти пересилки оплачуємо самі. Замовлення з належністю слати на адресу:

UKRAINIAN GIFT SHOP „KALYNA”

6720 Michigan Ave., Detroit, Mich. 48210 Tel. (313) 894-5350

М'ЯСО І КОВБАСНІ ВИРОБИ

за німецьким виробом для смакування.
Вироби у власній фабриці ковбас.
ТІЛЬКИ ОДНА ЯКІСТЬ — НАЙЛІПША.
яку найліпше люблять господарки і цілі родини.
Зайдіть до найближчої крамниці KARL ENMER.
KARL ENMER PORK STORE
Головна крамниця:
63-35 Fresh Pond Road Ridgewood-Brooklyn, N.Y.
Філії крамниць в Нью Йорку і поза містом.

ставини для особистих цілей.

За ці прикмети характеру й відданість „Дністер” був іменований почесним членом Т-ва.

Хоча з ходом часу похилий вік і поважна недуга змусили його відійти від активного життя, він до останньої хвилини цікавився долею улюбленої установи, якій віддав свій запал, злітності й сили, радувався її успіхам і болів її невдачам. Неоднократно в останні роки свого життя під черквою св. Покрови в Озон Парк затримувався на розмову зі мною про союзові справи, а коли занеміг, то телефонічно про них інформовався.

Таким став він перед моїми очима, коли я навколійши молився про його відкритий домовини в похоронному заведенні, таким я бачив його в своїй уяві, коли відправлялась жалоба на Служба Божу над закритою уже труною в церкві, таким прощав я його, коли кидав квітку на віко домовини, яку спускали в холодну землю на засніжену цвинтарі „Кальварія”.

Не маючи змоги сказати прощального слова на тризни, щим спогадом хочу вшанувати Покійного, з людських і громадських чеснот якого я багато навчився.

Володимир Барагура

Найкраще місце на прийнятті, бенкеті, іменини, хрестини, товариські зустрічі, поминали і на всі нагоди —

HOLIDAY INN of Somerville

US Route 22 (E. Bound) BRIDGEWATER, N.J. 08807

• Тел. (201) 526-9500, а український мові 201-526-1898
• Власник українське та під українським зарядом.

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних гранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавид Бруку і св. Духа — відома солідна фірма

К. М. КАРДОВИЧ

CONSTANTINE M. KARDOVICH

CYPRESS HILLS MONUMENTS

800 Jamaica Avenue Brooklyn, N.Y. 11208 T-1 (212) AP 7-2332

Відкрито в кожний день, в суботу, включно, від 9-5 по пол., в неділю 10-4 по пол.

На бажання і для вигоди клієнтів, радо задемо до Вашого дому з проєктами і порадами.

• РОЗШУКИ •

ПОШУКУЄТЬСЯ ЮРКА КОЗИВА

Останню жив в Ігольштаді, Зах. Німеччина, в роках 1945-1946. Грав у футболній дружині. Хоту знав би про нього або він сам, прошу писати до:

M. Pytychak
527 Jersey Avenue
Jersey City, N.J. 07302

HELP WANTED

MOLDER — RUBER PLATES

Experienced or if willing, we will provide training on the job.

(201) 864-6500

• REAL ESTATE •

НЕБУВАЛА НАГОДА! Продається 4-РОД. ХАТА

в Брукліні, по знизненій ціні, добре положення, бл. сабею. За ближніми інформаціями прошу тел. (212) 854-6290.

HANDYMAN SPECIAL

3 Bedroom, 2 story house, 1 acre on state highway, good business, potential, \$22,000. Terms.

KOPP OF KERHONKSON, N.Y. Dial: (914) 626-7500

Українське Село, Глен Спей ПРЕСТИЖЕВА ОКОЛИЦЯ 5 хвилин пішком до церкви і „Верховини”

2-АКРОВІ ПАРЦЕЛІ Тел. 8-10 ранку — 7-8 веч. GEBA — (914) 856-7880

Florida: Venice, Warm Mineral Springs, Nottport.

КУПНО-ПРОДАЖ НЕРУХОМОСТЕЙ

Daria Lomnycky — Realtor Associate AZURE REALTY, INC. REALTORS 325 W. Venice Ave., Venice, Fla. 33595 (813) 485-9602, evenings 488-8536

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED Обслуга ІЛІАРА І ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавид Бруку і перенесенням тілних Останків з різних країн світу.

801 Springfield Avenue IRVINGTON, N.J. NEWARK, N.J. ESsex 5-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. OREGON 4-2568

СТАКА COMPANY
ESTABLISHED 1908
48 East 7th St.
Tel. GF 2-3555, New York, 10003

Випродаж книжок тривас ТІЛЬКИ до кінця березня.

MAKAR'S JEWELRY

STORE & SHOP 823 Sanford Avenue Newark, N.J. 07106 (201) 374-7787

— 2 бл. від укр. церкви —

• Пригадусмо, що наша фірма виготовляє на замовлення всі виробні з біжутерії з 1418 кт. золота, срібла та емаїлі.

• Замовлення приймемо від укр. крамниць, як також індивідуальні, включаючи ваші власні моделі.

• Масмо великий вибір українських тризубів, різної величини, та різні моделі.

• Ціни дуже помірковані, тому, що самі все виробляємо.

„МИ І СВІТ”

Річний 1978 або попередній ТІЛЬКИ \$2.50

Гроші й замовлення слати:

ART MUSEUM

R.R. No. 2, Niagara Falls Ont., Canada L2E 6S5

ТІНО ПАПА

(514) 256-5332

ВЕЩІННІ ЛІЗНИ ОРКЕСТРА